ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Bf

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ὑπὲρ μνήμης
Ἰωάννου Ζωσίμου ζ΄ λιν. Ἑλένης ζ΄ λιν.

ὑπὲρ ἀναπαύσεως
Γρηγορίου ὀρθοδ. Σιλβάνης ζ΄ λιν.

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙ ΚΟΝ.

Θ' μάθος ἡ φανέρωσις ἐν Ἰορδάνῃ γέγονεν· αὕτη γὰρ ἡ ὑπέρθεος φύσις, ὁ πατὴρ ἐφώνησεν, ὅλως ὁ βαπτιζόμενος ἀγαπητός μου, τὸ πνεῦμα συμπαρῆν τῷ ὁμοίῳ ὃν εὐλογῆσι λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. —

Ἡ ἐστὶν υἱὸς δεσπότης τὴν φύσιν ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν· διό θεῖον αὐτὸν θεὸν τέλειον ἄνθρωπον ἀληθῶς κηρύττομεν: —

Εὐχὴ τῆς εἰσόδου τοῦ Ἑσπερινοῦ

Ἑσπέρας καὶ πρωῒ καὶ μεσημβρίας αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ εὐχαριστοῦμεν, καὶ δεόμεθά σου, Δέσποτα τῶν ἁπάντων: κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν θηρευόντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, καὶ ἐπὶ σοὶ ἠλπίσαμεν· μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ τῆς κεφαλοκλισίας.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου· σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν· οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἑσπέραν, καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων, καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν. Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον, καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν. – καὶ ἀπόλυσις –

Πρωΐας ὁ Διάκονος: Πληρώσωμεν

ὅτι Θεὸς ἐλέους καὶ οἰκτιρμῶν. Εἰρήνη πᾶσι. ὁ Διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

ὁ δὲ Ἀρχιερεύς

Κύριε ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ πανδερκεῖ σου ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου, Ἅγιε Ἁγίων, ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς. καὶ εἴ τι ἡμάρτομεν ἑκουσίως, ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθά σου.

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

ΤΑΣ ΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ,
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ,
ΚΑΙ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ

Ἤτοι τῶν Προηγιασμένων.

Ἔτι δὲ

ΚΑΙ ΤΑΣ ΤΑΞΕΙΣ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΩΝ,
ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ ΤΟΥ ΑΡΡΑΒΩΝΟΣ, ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΩΜΑΤΟΣ,
ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ, ΚΑΙ ΜΕΡΟΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ, ΚΑΙ ΑΛΛΑΣ ΑΝΑΓΚΑΙΑΣ
ΤΟΙΣ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣΙΝ ΕΥΧΑΣ,

ΕΚΔΟΘΕΝ ΗΔΗ ΕΙΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΣΥΝΤΟΝΩ ΤΩΝ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΩΝ ΕΦΟΡΩΝ

Τῆς Πατριαρχικῆς Τυπογραφίας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΑΡ 7754 ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΙΔΕΡΙΔΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥΔΕ ΚΤΗΤΩΡ ΞΕΝΟΦΩΝ Α. ΣΙΔΕΡΙΔΗΣ ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ. ΑΩΚ'. 1820.
ΕΝ ΤΩ ΚΑΤΑ ΤΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΩ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΩ.
ΑΔΕΙΑ ΚΑΙ ΚΕΛΕΥΣΜΑΤΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΟΙΣ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΙΣ

ΗΜΙΝ ΠΑΤΡΑΣΙ

ΤΟΙΣ ΘΕΙΟΤΑΤΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΑΙΣ

ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΠΟΘΕΙΝΟΤΑΤΟΙΣ ΗΜΙΝ ΑΔΕΛΦΟΙΣ

ΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣΙ

Τὴν ἀνήκουσαν προσκύνησιν, καὶ τὸν ὀφειλόμενον ἀσπασμόν.

Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν, φθὰς εἴρηκεν ὁ θεσπέσιος Ἀπόστολος· γεωργοῦσι δὲ οἱ μὲν, τάδε, οἱ δὲ, τάδε, ὡς ἑκάστοις γεωργεῖν ἐπιτέτακται, καὶ τοιοῦτον δρέπονται τὸν καρπὸν, οἷον ἀποδιδόναι τὸ γεώργιον πέφυκε. Ἐπεὶ τοίνυν καὶ ἡμεῖς τὴν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις κοινὴν τοῦ Γένους Τυπογραφίαν γεωργεῖν ἀνεδεξάμεθα, συνεψήφαντο δὲ ἡμῖν τοῦ ἔργου, ἀλλὰ δὴ καὶ συνεφάπτονται πάντες, ὡς εἰπεῖν, φιλοκαλίᾳ προθύμῳ, καὶ προθυμίᾳ συντόνῳ, τῶν δ' ἄλλων πραγματικώτερον, ὅσοι τῷ Ἀρχιερατικῷ συντετάχαται τάγματι, ἅτε δὴ καὶ ἔργῳ τῇ ἀρούρᾳ ταύτῃ τὸ σπέρμα ἐγκατασπείραντες, εἰκὸς ἐστὶ τούτους πρὸ τῶν ἄλλων καὶ τῶν καρπῶν δρέψασθαι. Καὶ δὴ ἐκλιπούσης τῆς Βίβλου καλουμένης ἈΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΥ, ᾠήθημεν δεῖν ταύτην ἐκδοῦναι· καὶ δὴ ἐκδεδώκαμεν πολλὰ ἐν αὐτῇ παρενθέμενοι, ὅσα περ ἀπελέλειπτο μὲν ἐν ταῖς πρὶν ἐκδεδομέναις, ἐδόκει δ' ἀναγκαῖά τε εἶναι καὶ ἄφευκτα· καὶ ἐπιδιορθώσαντες, ὅσα ἦν ἐσφαλμένα ἐν ἐκείναις. Καὶ διενεμήθη ἂν τοῖς Ὁμοταγέσι δωρεὰν, ὡς εἶναι τῶν καρπῶν ἀπαρχὴν, εἰ μὴ ἀσφαλέστερον εἶναι ἐδόκει τὰ τῶν κατὰ μέρος ἐναποταμιεύεσθαι τῷ Κοινῷ, ἢ τὰ τοῦ Κοινοῦ διασκορπίζεσθαι τοῖς κατὰ μέρος. Ταῦτα τοι τὸ ἀσφαλέστερον ἐκλεξάμενοι, τὴν μὲν Βίβλον ἀποδέξασθε, συνεισενέγκοιτε δὲ, ἐγκατασπείροντες τῇ κοινῇ ταύτῃ αὔλακι σπέρμα ἀφθονώτερον, ἵνα δύνηται πλείονα καρπὸν φέρειν. Ἔρρωσθε.

ΟΙ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ἘΦΟΡΟΙ.

Ο ΑΓ. ΙΩΑΝΝ
Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜ

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Εὐχὴ τῆς Προθέσεως.

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν Οὐράνιον Ἄρτον, τὴν τροφὴν τοῦ παντὸς Κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἐξαποστείλας Σωτῆρα, ϗ Λυτρωτὴν, ϗ Εὐεργέτην, εὐλογοῦντα, ϗ ἁγιάζοντα ἡμᾶς· Αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Πρόθεσιν ταύτην· καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς τὸ Ὑπερουράνιόν σου Θυσιαστήριον· μνημόνευσον ὡς ἀγαθὸς, ϗ Φιλάνθρωπος τῶν προσενεγκάντων, ϗ δι' οὓς προσήγαγον· ϗ ἡμᾶς ἀκατακρίτους διαφύλαξον ἐν τῇ Ἱερουργίᾳ τῶν Θείων σου Μυστηρίων· Ὅτι ἡγίασται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον ϗ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, ϗ τοῦ Υἱοῦ, ϗ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα·

Ὁ Ἀρχιερεὺς, ἢ Ὁ Ἱερεὺς ἱστάμενος ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης, λέγει

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, ϗ τοῦ Υἱοῦ, ϗ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο' Διάκονος. Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΟΤι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ϗ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου. Α'.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος ἀνείκαστον, ϗ ἡ δόξα ἀκατάληπτος· οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, ϗ ἡ Φιλανθρωπία ἄφατος· Αὐτὸς Δέσποτα κατὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, ϗ ἐπὶ τὸν ἅγιον Οἶκον τοῦτον, ϗ ποίησον μεθ' ἡμῶν, ϗ τῶν συνευχομένων ἡμῖν πλούσια τὰ ἐλέη σου, ϗ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

Ὁ Διάκονος. Τὴν αἴτησιν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΟΤι σὸν τὸ κράτος, ϗ σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, ϗ ἡ δύναμις, ϗ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, ϗ τοῦ Υἱοῦ, ϗ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου, Β'.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν Λαόν σου, ϗ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου Φύλαξον· ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ Θεϊκῇ σου δυνάμει, ϗ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Ὁ Διάκονος. Τὴν αἴτησιν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΟΤι ἀγαθὸς, ϗ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου, Γ'.

Ο' Τὰς κοινὰς ταύτας, ϗ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχὰς, ὁ ϗ δυσὶ, ϗ τρισὶ συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος· Αὐτὸς ϗ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, ϗ ἐν τῷ μέλλοντι, ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος.

Εὐχὴ τῆς Εἰσόδου.

ΔΕ'σποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν Οὐρανοῖς Τάγματα, ϗ Στρατιὰς Ἀγγέλων, ϗ Ἀρχαγγέλων, εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποίησον σὺν τῇ Εἰσόδῳ ἡμῶν Εἴσοδον ἁγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν, ϗ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ϗ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον, Ὁ Διάκονος· Τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς, Ἐκφώνως·

ΟΤι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ,

Ὁ Διάκονος· Καὶ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ τȣ̃ Τρισαγίȣ Ὕμνȣ.

Ο Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ Τρισαγίῳ Φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ ἀνυμνȣ́μενος, ϗ ὑπὸ τῶν Χερȣβὶμ δοξολογȣ́μενος, ϗ ὑπὸ πάσης Ἐπȣρανίȣ Δυνάμεως προσκυνȣ́μενος, ὁ ἐκ τȣ̃ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ᾿ εἰκόνα σὴν ϗ ὁμοίωσιν, ϗ παντί σȣ χαρίσματι κατακοσμήσας, ὁ διδȣ̀ς αἰτȣ̃ντι σοφίαν, ϗ σύνεσιν, ϗ μὴ παρορῶν ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τȣ̀ς ταπεινȣ̀ς, ϗ ἀναξίȣς δȣ́λȣς σȣ, ϗ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης τȣ̃ Ἁγίȣ σȣ Θυσιαστηρίȣ, ϗ τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν, ϗ δοξολογίαν προσάγειν· Αὐτὸς Δέσποτα πρόσδεξαι ϗ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον Ὕμνον, ϗ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σȣ· συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα ἑκȣ́σιόν τε ϗ ἀκȣ́σιον· ἁγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς, ϗ τὰ σώματα· ϗ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκȣ, ϗ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ᾿ αἰῶνος σοι εὐαρεστησάντων. Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. κ.τ.λ.

Εὐχὴ πρὸ τȣ̃ Εὐαγγελίȣ· Ὁ Ἀρχιερεύς.

ΕΛλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, Φιλάνθρωπε Δέσποτα, τὸ τῆς σῆς Θεογνωσίας ἀκήρατον Φῶς, ϗ τȣ̀ς τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιξον ὀφθαλμȣ̀ς εἰς τὴν τῶν Εὐαγγελικῶν σȣ κηρυγμάτων κατανόησιν· ἔνθες ἡμῖν ϗ τὸν τῶν μακαρίων σȣ ἐντολῶν φόβον, ἵνα τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα πρὸς εὐαρέστησίν σȣ ϗ φρονȣ̃ντες, ϗ πράττοντες. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Φωτισμὸς τῶν ψυχῶν, ϗ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς· ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σȣ Πατρὶ, ϗ τῷ Παναγίῳ, ϗ ἀγαθῷ, ϗ ζωοποιῷ σȣ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, καὶ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον, Ὁ Διάκονος λέγει· Εἴπωμεν πάντες·

Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχήν.

ΚΥριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δȣ́λων· ϗ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τȣ̃ ἐλέȣς σȣ· ϗ τȣ̀ς οἰκτιρμȣ́ς σȣ κατάπεμψον ἐφ᾿ ἡμᾶς, ϗ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σȣ, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σȣ̃ πλȣ́σιον ἔλεος.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΟΤι ἐλεήμων, καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ,

Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος· Εὔξασθε οἱ Κατηχούμενοι.

Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν τῶν Κατηχουμένων.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, ϗ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν· ὁ τὴν σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐξαποστείλας τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν, τὸν Κύριον ἡμῶν ϗ Θεὸν, Ἰησοῦν Χριστὸν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηχουμένους, τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τὸν ἑαυτῶν αὐχένα· ϗ καταξίωσον αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, ϗ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας· ἕνωσον αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ σου Καθολικῇ, ϗ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, ϗ συγκαταρίθμησον αὐτοὺς τῇ ἐκλεκτῇ σου ποίμνῃ.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ἵνα ϗ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον, ϗ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, ϗ τοῦ Υἱοῦ, ϗ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος· Ὅσοι Κατηχούμενοι.

Μετὰ τὸ ἁπλωθῆναι τὸ Εἰλητὸν.

Εὐχὴ Πιστῶν, Α΄.

Εὐχαριστοῦμεν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς παραστῆναι ϗ νῦν τῷ ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, ϗ προσπεσεῖν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, ϗ τῶν τοῦ Λαοῦ ἀγνοημάτων· Πρόσδεξαι ὁ Θεὸς τὴν δέησιν ἡμῶν· ποίησον ἡμᾶς ἀξίους γενέσθαι, τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις, ϗ ἱκεσίας, ϗ Θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ παντὸς τοῦ Λαοῦ σου· ϗ ἱκάνωσον ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ Ἁγίου, ἀκαταγνώστως, ϗ ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν ἐπικαλεῖσθαί σε ἐν παντὶ καιρῷ, ϗ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων ἡμῶν, ἵλεως ἡμῖν εἴης ἐν τῷ πλήθει τῆς σῆς ἀγαθότητος.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ϗ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος· Ἔτι, καὶ ἔτι.

Εὐχὴ Πιστῶν, Β΄.

Πάλιν ϗ πολλάκις σοὶ προσπίπτομεν, καὶ σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε, ὅπως ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, καθαρίσῃς ἡμῶν τὰς ψυχὰς, ϗ τὰ σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δῷς ἡμῖν ἀνένοχον, καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ ἁγίου σου Θυσιαστηρίου. Χάρισαι δὲ ὁ Θεὸς ϗ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν προκοπὴν βίου, ϗ πίστεως, ϗ συνέσεως πνευματικῆς· δὸς αὐτοῖς πάντοτε μετὰ

τε μετὰ φόβου, καὶ ἀγάπης λατρεύουσί σοι, ἀνενόχως, καὶ ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν Ἁγίων σου Μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας ἀξιωθῆναι.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΟΠως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ, ᾀδομένου τοῦ Χερουβικοῦ.

ΟΥδεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις, καὶ ἡδοναῖς, προσέρχεσθαι, ἢ προσεγγίζειν, ἢ λειτουργεῖν σοι Βασιλεῦ τῆς δόξης· τὸ γὰρ διακονεῖν σοι, μέγα καὶ φοβερὸν καὶ αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίαις Δυνάμεσιν· Ἀλλ' ὅμως διὰ τὴν ἄφατον, καὶ ἀμέτρητόν σου φιλανθρωπίαν, ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως γέγονας ἄνθρωπος, καὶ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχρημάτισας, καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης, καὶ ἀναιμάκτου Θυσίας τὴν Ἱερουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς Δεσπότης τῶν ἁπάντων. Σὺ γὰρ μόνος, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεσπόζεις τῶν Ἐπουρανίων τε, καὶ τῶν ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ Θρόνου Χερουβικοῦ ἐποχούμενος, ὁ τῶν Σεραφὶμ Κύριος, καὶ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ· ὁ μόνος Ἅγιος, καὶ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος. Σὲ τοίνυν δυσωπῶ τὸν μόνον ἀγαθὸν, καὶ εὐήκοον· ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν, καὶ ἀχρεῖον δοῦλόν σου, καὶ καθάρισόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς· καὶ ἱκάνωσόν με τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς Ἱερατείας χάριν, παραστῆναι τῇ ἁγίᾳ σου ταύτῃ Τραπέζῃ, καὶ Ἱερουργῆσαι τὸ ἅγιον, καὶ ἄχραντόν σου Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα. Σοὶ γὰρ προσέρχομαι, κλίνας τὸν ἐμαυτοῦ αὐχένα, καὶ δέομαί σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σου· Ἀλλ' ἀξίωσον προσενεχθῆναί σοι ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ ἀναξίου δούλου σου τὰ Δῶρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων, καὶ προσφερόμενος, καὶ προσδεχόμενος, καὶ διαδιδόμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ τὸν Χερουβικὸν Ὕμνον, καὶ τὴν τῶν Ἱερῶν Δώρων ἀπόθεσιν, ὁ Διάκονος λέγει· Πληρώσωμεν.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

ΚΥριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ μόνος Ἅγιος, ὁ δεχόμενος Θυσίαν αἰνέσεως, παρὰ τῶν ἐπικαλουμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν δέησιν, καὶ προσάγαγε τῷ ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ· καὶ ἱκάνωσον ἡμᾶς, προσενεγκεῖν σοι Δῶρά τε καὶ Θυσίας πνευματικὰς ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ Λαοῦ ἀγνοημάτων· καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, εὑρεῖν χάριν ἐνώπιόν σου, τοῦ γενέσθαι σοι εὐπρόσδεκτον τὴν Θυσίαν ἡμῶν, καὶ ἐπισκηνῶσαι τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτός σου τὸ ἀγαθὸν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα Δῶρα ταῦτα, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν Λαόν σου.

ΕΚΦΩ-

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος· Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους·

Τὰς θύρας, τὰς θύρας· Ὁ Λαὸς τὸ, Πιστεύω·

Ὁ Διάκονος· Στῶμεν καλῶς·

Ὁ Ἀρχιερεὺς Ἐκφώνως·

Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας. Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Εἶτα ἐπεύχεται.

Ἄξιον, καὶ δίκαιον, σὲ ὑμνεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ αἰνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σὲ προσκυνεῖν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς Δεσποτείας σου. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἀνέκφραστος, ἀπερινόητος, ἀόρατος, ἀκατάληπτος, ἀεὶ ὢν, ὡσαύτως ὢν, Σὺ, καὶ ὁ μονογενής σου Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον. Σὺ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς παρήγαγες, καὶ παραπεσόντας ἀνέστησας πάλιν, καὶ οὐκ ἀπέστης πάντα ποιῶν, ἕως ἡμᾶς εἰς τὸν Οὐρανὸν ἀνήγαγες, καὶ τὴν Βασιλείαν σου ἐχαρίσω τὴν μέλλουσαν. Ὑπὲρ τούτων ἁπάντων εὐχαριστοῦμέν σοι, καὶ τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ, ὑπὲρ πάντων ὧν ἴσμεν, καὶ ὧν οὐκ ἴσμεν, τῶν φανερῶν, καὶ ἀφανῶν εὐεργεσιῶν, τῶν εἰς ἡμᾶς γεγενημένων. Εὐχαριστοῦμέν σοι καὶ ὑπὲρ τῆς Λειτουργίας ταύτης, ἣν ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν δέξασθαι κατηξίωσας. Καίτοι σοὶ παρεστήκασι χιλιάδες Ἀρχαγγέλων, καὶ μυριάδες Ἀγγέλων, τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφὶμ, ἑξαπτέρυγα, πολυόμματα, μετάρσια, πτερωτά.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Τὸν ἐπινίκιον Ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα·

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

Μετὰ τούτων καὶ ἡμεῖς τῶν μακαρίων Δυνάμεων, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, βοῶμεν, καὶ λέγομεν· Ἅγιος εἶ, καὶ πανάγιος, Σὺ, καὶ ὁ μονογενής σου Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον, Ἅγιος εἶ, καὶ πανάγιος, καὶ μεγαλοπρεπὴς ἡ δόξα σου· ὃς τὸν Κόσμον σου οὕτως ἠγάπησας, ὥστε τὸν Υἱόν σου τὸν μονογενῆ δοῦναι, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Ὃς ἐλθὼν, καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν πληρώσας, τῇ νυκτὶ, ᾗ παρεδίδοτο, μᾶλλον δὲ ἑαυτὸν παρεδίδου ὑπὲρ τῆς τοῦ Κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐν ταῖς ἁγίαις αὐτοῦ, καὶ ἀχράντοις, καὶ ἀμωμήτοις χερσὶν, εὐχαριστήσας, εὐλογήσας, ἁγιάσας, καὶ κλάσας, ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς, καὶ Ἀποστόλοις, εἰπών·

ΕΚΦΩ.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΛΑ'βετε, φάγετε, τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Εἶτα μυστικῶς.

Ο᾿μοίως καὶ τὸ Ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων·

ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΠΙ'ετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτο ἐστὶ τὸ Αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ο᾿ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

Μεμνημένοι τοίνυν τῆς σωτηρίου ταύτης ἐντολῆς, καὶ πάντων τῶν ὑπὲρ ἡμῶν γεγενημένων, τοῦ Σταυροῦ, τοῦ Τάφου, τῆς τριημέρου Ἀναστάσεως, τῆς εἰς Οὐρανοὺς Ἀναβάσεως, τῆς ἐκ δεξιῶν Καθέδρας, τῆς δευτέρας, καὶ ἐνδόξου πάλιν Παρουσίας.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΤΑ' σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.

Εἶτα Ὁ Ἀρχιερεὺς εὐξάμενος κατ᾿ ἰδίαν, ἐπεύχεται οὕτω.

Ἔτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην, καὶ ἀναίμακτον Λατρείαν, καὶ παρακαλοῦμεν, καὶ δεόμεθα, καὶ ἱκετεύομεν, κατάπεμψον τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον ἐφ᾿ ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα Δῶρα ταῦτα.

Καὶ ἅμα σφραγίζων τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ τὸν ἅγιον Ἄρτον, λέγει οὕτως.

Καὶ ποίησον τὸν μὲν Ἄρτον τοῦτον, τίμιον Σῶμα τοῦ Χριστοῦ σου.

Ὁ Διάκονος· Ἀμήν. Ὁ Ἀρχιερεὺς σφραγίζων τὸ ἅγιον Ποτήριον, λέγει·

Τὸ δὲ ἐν τῷ Ποτηρίῳ τούτῳ, τίμιον Αἷμα τοῦ Χριστοῦ σου.

Ὁ Διάκονος· Ἀμήν. Ὁ Ἀρχιερεὺς σφραγίζων ἀμφότερα, λέγει·

Μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ.

Ὁ Διάκονος· Ἀμήν, ἐκ γ'.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

Ὥστε γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάνουσιν, εἰς νῆψιν ψυχῆς, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, εἰς Βασιλείας Οὐρανῶν πλήρωμα, εἰς παῤῥησίαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα. Ἔτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην Λατρείαν ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει ἀναπαυσαμένων, Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Ἐγκρατευτῶν, καὶ παντὸς Πνεύματος ἐν πίστει τετελειωμένου·

ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΕΞαιρέτως τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Εἶτα

Εἶτα ἐπεύχεται ὁ

Τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ· τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τοῦ Ἁγίου (τοῦ δεῖνος) οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων· ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ μνήσθητι πάντων τῶν κεκοιμημένων ἐπ᾽ ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου· καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ Φῶς τοῦ προσώπου σου. Ἔτι παρακαλοῦμέν σε, μνήσθητι Κύριε πάσης Ἐπισκοπῆς Ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, παντὸς τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ καὶ Μοναχικοῦ τάγματος. Ἔτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην Λατρείαν ὑπὲρ τῆς Οἰκουμένης· ὑπὲρ τῆς ἁγίας Καθολικῆς, καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας· ὑπὲρ τῶν ἐν ἁγνείᾳ, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων· ὑπὲρ τῶν πιστοτάτων, καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν Βασιλέων, παντὸς τοῦ Παλατίου, καὶ τοῦ Στρατοπέδου αὐτῶν· Δὸς αὐτοῖς Κύριε εἰρηνικὸν τὸ Βασίλειον, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν ἤρεμον, καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν, ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ, καὶ σεμνότητι.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ἐν πρώτοις μνήσθητι Κύριε τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) Ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Ὁ Διάκονος μνημονεύει τὰ Δίπτυχα τῶν ζώντων.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

Μνήσθητι Κύριε τῆς Πόλεως, ἐν ᾗ παροικοῦμεν, καὶ πάσης Πόλεως, καὶ Χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς· Μνήσθητι Κύριε, πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν· Μνήσθητι Κύριε, τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις, καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων, καὶ ἐπὶ πάντας ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου ἐξαπόστειλον.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι, καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν, καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Διάκονος· Πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες·

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται·

Σοὶ παρακατιθέμεθα τὴν ζωὴν ἡμῶν ἅπασαν καὶ τὴν ἐλπίδα, Δέσποτα, Φιλάνθρωπε· καὶ παρακαλοῦμεν, καὶ δεόμεθα, καὶ ἱκετεύομεν, καταξίωσον ἡμᾶς μεταλαβεῖν τῶν Ἐπουρανίων σου, καὶ Φρικτῶν Μυστηρίων, ταύτης τῆς ἱερᾶς, καὶ πνευματι-

ματικῆς Τραπέζης, μετὰ καθαροῦ συνειδότος, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς συγχώρησιν πλημμελημάτων, εἰς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν, εἰς Βασιλείας Οὐρανῶν κληρονομίαν, εἰς παῤῥησίαν τὴν πρὸς σὲ, μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα, μετὰ παῤῥησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾷν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν Ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν.

Ὁ Λαὸς τό, Πάτερ ἡμῶν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς Ἐκφώνως· Ὅτι σοῦ ἐστιν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Βασιλεῦ ἀόρατε, ὁ τῇ ἀμετρήτῳ σου δυνάμει τὰ πάντα δημιουργήσας, καὶ τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου, ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα παραγαγών. Αὐτὸς Δέσποτα, Οὐρανόθεν ἔπιδε ἐπὶ τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλάς· οὐ γὰρ ἔκλιναν σαρκὶ, καὶ αἵματι, ἀλλὰ σοὶ τῷ Φοβερῷ Θεῷ. Σὺ οὖν Δέσποτα, τὰ προκείμενα πᾶσιν ἡμῖν εἰς ἀγαθὸν ἐξομάλισον, κατὰ τὴν ἑκάστου ἰδίαν χρείαν· τοῖς πλέουσι σύμπλευσον, τοῖς ὁδοιποροῦσι συνόδευσον, τοὺς νοσοῦντας ἴασαι, ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν·

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

Πρόσχες Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ Ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ Θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών· καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ, μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

Ὁ Διάκονος Ἐκφωνεῖ· Πρόσχωμεν.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς λέγει· Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Τελειωθείσης δὲ τῆς Μεταλήψεως τῶν Θείων Μυστηρίων,

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπιλέγει τὴν τῆς Εὐχαριστίας Εὐχήν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, εὐεργέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὅτι καὶ τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ κατηξίωσας ἡμᾶς τῶν ἐπουρανίων σου, καὶ ἀθανάτων Μυστηρίων. Ὀρθοτόμησον ἡμῶν τὴν ὁδὸν, στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ φόβῳ σου τοὺς πάντας, φρούρησον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ἀσφάλισαι ἡμῶν τὰ διαβήματα, εὐχαῖς, καὶ ἱκεσίαις τῆς ἐνδόξου Θεοτόκου,

τόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Εἶτα Ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος· Μετὰ Φόβου Θεοῦ·

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς εὐλογῶν, λέγει· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου·

Μετὰ ταῦτα προσκυνήσας, καὶ λαβὼν τὸ Ἅγιον Ποτήριον, δίδωσι τῷ Ἱερεῖ, καὶ λέγει μυστικῶς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν·

Ὁ δὲ Ἱερεὺς δεξάμενος αὐτὸ, καὶ ἐπιστραφεὶς πρὸς τὸν Λαὸν, λέγει Ἐκφώνως·

Πάντοτε, νῦν. καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος· Ὀρθοὶ μεταλαβόντες·

Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν·

Ὅτι Σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν. Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν·

Ὁ Ἱερεὺς τὴν Ὀπισθάμβωνον Εὐχήν·

Ὁ Εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε, καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ Θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. εἰρήνην τῷ Κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ Στρατῷ, καὶ παντὶ τῷ Λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον, ἄνωθεν ἐστὶ καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν Φώτων· καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ ἐν τῷ συστέλλεσθαι τὰ Ἅγια.

Τὸ πλήρωμα τοῦ Νόμου, καὶ τῶν Προφητῶν Αὐτὸς ὑπάρχων Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πληρώσας πᾶσαν Πατρικὴν οἰκονομίαν, πλήρωσον χαρᾶς, καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταύτης δὲ πληρωθείσης, λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς Ἐκφώνως·

Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ Θείᾳ χάριτι, καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα λέγει· Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι·

Ὁ Λαός· Δόξα Πατρί. καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ο ΑΓ ΜΕΓΑΣ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ,

Εὐχὴ τῆς Προθέσεως.

Ο Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν Οὐράνιον Ἄρτον, τὴν τροφὴν τοῦ παντὸς Κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἐξαποστείλας Σωτῆρα, καὶ Λυτρωτὴν, καὶ Εὐεργέτην, εὐλογοῦντα, καὶ ἁγιάζοντα ἡμᾶς· Αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Πρόθεσιν ταύτην· καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς τὸ Ὑπερουράνιόν σου Θυσιαστήριον· μνημόνευσον ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος τῶν προσενεγκάντων, καὶ δι' οὓς προσήγαγον· καὶ ἡμᾶς ἀκατακρίτους διαφύλαξον ἐν τῇ Ἱερουργίᾳ τῶν θείων σου Μυστηρίων· Ὅτι ἡγίασαι, καὶ δεδόξασαι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ Ἀρχιερεὺς, ἢ Ὁ Ἱερεὺς ἱστάμενος ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης, λέγει

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διά-

Ὁ Διάκονος. Ἐν εἰρήνῃ τȣ͂ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΟΤι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ϗ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Ἀντιφώνȣ. Α'.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ȣ͂ τὸ κράτος ἀνείκαςον, ϗ ἡ δόξα ἀκατάληπτος· ȣ͂ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, ϗ ἡ Φιλανθρωπία ἄφατος· Αὐτὸς Δέσποτα κατὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σȣ ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, ϗ ἐπὶ τὸν ἅγιον Οἶκον τȣ͂τον, ϗ ποίησον μεθ' ἡμῶν, ϗ τῶν συνευχομένων ἡμῖν πλȣσια τὰ ἐλέη σȣ, ϗ τȣ̀ς οἰκτιρμȣ́ς σȣ.

Ὁ Διάκονος. Τὴν αἴτησιν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΟΤι σὸν τὸ κράτος, ϗ σȣ͂ ἐςὶν ἡ Βασιλεία, ϗ ἡ δύναμις, ϗ ἡ δόξα, τȣ͂ Πατρὸς, ϗ τȣ͂ Υἱȣ͂, ϗ τȣ͂ Ἁγίȣ Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ Ἀντιφώνȣ. Β'.

ΚΥ'ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν Λαόν σȣ, ϗ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σȣ, τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σȣ Φύλαξον· ἁγίασον τȣ̀ς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τȣ͂ Οἴκȣ σȣ. Σὺ αὐτȣ̀ς ἀντιδόξασον τῇ Θεϊκῇ σȣ δυνάμει, ϗ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τȣ̀ς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Ὁ Διάκονος. Τὴν αἴτησιν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΟΤι ἀγαθὸς, ϗ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ Ἀντιφώνȣ. Γ'.

Ὁ Τὰς κοινὰς ταύτας, ϗ συμφώνȣς ἡμῖν χαρισάμενος προσευχὰς, ὁ ϗ δυσὶ, ϗ τρισὶ συμφωνȣ͂σιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σȣ, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος· Αὐτὸς ϗ νῦν τῶν δȣ́λων σȣ τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, ϗ ἐν τῷ μέλλοντι, ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος.

Εὐχὴ τῆς Εἰσόδȣ.

ΔΕ'σποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταςήσας ἐν Οὐρανοῖς Τάγματα, ϗ Στρατιὰς Ἀγγέλων, ϗ Ἀρχαγγέλων, εἰς λειτȣργίαν τῆς σῆς δόξης, ποίησον σὺν τῇ Εἰσόδῳ ἡμῶν Εἴσοδον ἁγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτȣργȣ́ντων ἡμῖν, ϗ συνδοξολογȣ́ντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ϗ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ

Μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον, Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς, Ἐκφώνως·

ΟΤι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ,

Ὁ Διάκονος· Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου Ὕμνου.

Ο Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ Τρισαγίῳ Φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ ἀνυμνούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβὶμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ πάσης Ἐπουρανίου Δυνάμεως προσκυνούμενος, ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ᾽ εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, καὶ παντί σου χαρίσματι κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν, καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ Ἁγίου σου Θυσιαστηρίου, καὶ τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν, καὶ δοξολογίαν προσάγειν· Αὐτὸς Δέσποτα πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον Ὕμνον, καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου· συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον· ἁγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα· καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ᾽ αἰῶνος σοι εὐαρεστησάντων. Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. κ.τ.λ.

Εὐχὴ πρὸ τοῦ Εὐαγγελίου· Ὁ Ἀρχιερεύς.

Ἔλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, Φιλάνθρωπε Δέσποτα, τὸ τῆς σῆς Θεογνωσίας ἀκήρατον Φῶς, καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιξον ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν τῶν Εὐαγγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανόησιν· ἔνθες ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν Φόβον, ἵνα τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα πρὸς εὐαρέστησίν σου καὶ φρονοῦντες, καὶ πράττοντες. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Φωτισμὸς τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον, Ὁ Διάκονος λέγει· Εἴπωμεν πάντες·

Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχήν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων· καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΟΤι ἐλεήμων, καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ,

Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος· Εὔξασθε οἱ Κατηχούμενοι.

Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν τῶν Κατηχουμένων.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν Οὐρανοῖς κατοικῶν, καὶ ἐπιβλέπων ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα σου, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηχουμένους, τοὺς ὑποκεκλικότας τοὺς ἑαυτῶν αὐχένας ἐνώπιόν σου, καὶ δὸς αὐτοῖς τὸν ἐλαφρὸν ζυγόν. Ποίησον αὐτοὺς μέλη τίμια τῆς Ἁγίας σου Ἐκκλησίας, καὶ καταξίωσον αὐτοὺς τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας, εἰς ἐπίγνωσιν σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος· Ὅσοι Κατηχούμενοι.

Μετὰ τὸ ἁπλωθῆναι τὸ Εἰλητὸν.

Εὐχὴ Πιστῶν, Α΄.

Σὺ Κύριε κατέδειξας ἡμῖν τὸ μέγα τοῦτο τῆς σωτηρίας Μυστήριον. Σὺ κατηξίωσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, καὶ ἀναξίους δούλους σου γενέσθαι λειτουργοὺς τοῦ Ἁγίου σου Θυσιαστηρίου. Σὺ ἱκάνωσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος εἰς τὴν διακονίαν ταύτην· ἵνα ἀκατακρίτως στάντες ἐνώπιον τῆς ἁγίας δόξης σου, προσάγωμέν σοι Θυσίαν αἰνέσεως. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσι. Δὸς Κύριε, καὶ ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ Λαοῦ ἀγνοημάτων, δεκτὴν γενέσθαι τὴν Θυσίαν ἡμῶν, καὶ εὐπρόσδεκτον ἐνώπιόν σου.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος· Ἔτι, καὶ ἔτι.

Εὐχὴ Πιστῶν, Β΄.

Ὁ Θεὸς ὁ ἐπισκεψάμενος ἐν ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν. ὁ στήσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, καὶ ἁμαρτωλοὺς, καὶ ἀναξίους δούλους σου κατενώπιον τῆς ἁγίας δόξης σου λειτουργεῖν τῷ Ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ· Σὺ ἐνίσχυσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος εἰς τὴν διακονίαν ταύτην. Καὶ δὸς ἡμῖν λόγον ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος ἡμῶν, εἰς τὸ ἐπικαλεῖσθαι τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος ἐπὶ τῶν μελλόντων προτίθεσθαι Δώρων.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ

καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ ᾀδομένου τοῦ Χερουβικοῦ.

Οὐδεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις, καὶ ἡδοναῖς, προσέρχεσθαι, ἢ προσεγγίζειν, ἢ λειτουργεῖν σοι Βασιλεῦ τῆς δόξης· τὸ γὰρ διακονεῖν σοι, μέγα καὶ φοβερὸν καὶ αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίαις Δυνάμεσιν· Ἀλλ' ὅμως διὰ τὴν ἄφατον, καὶ ἀμέτρητόν σου φιλανθρωπίαν, ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως γέγονας ἄνθρωπος, καὶ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχρημάτισας, καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης, καὶ ἀναιμάκτου Θυσίας τὴν Ἱερουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς Δεσπότης τῶν ἁπάντων. Σὺ γὰρ μόνος, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεσπόζεις τῶν Ἐπουρανίων τε, καὶ τῶν ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ Θρόνου Χερουβικοῦ ἐποχούμενος, ὁ τῶν Σεραφὶμ Κύριος, καὶ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ· ὁ μόνος Ἅγιος, καὶ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος. Σὲ τοίνυν δυσωπῶ τὸν μόνον ἀγαθὸν, καὶ εὐήκοον· ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν, καὶ ἀχρεῖον δοῦλόν σου, καὶ καθάρισόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς· καὶ ἱκάνωσόν με τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς Ἱερατείας χάριν, παραστῆναι τῇ ἁγίᾳ σου ταύτῃ Τραπέζῃ, καὶ Ἱερουργῆσαι τὸ ἅγιον, καὶ ἄχραντόν σου Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα. Σοὶ γὰρ προσέρχομαι, κλίνας τὸν ἐμαυτοῦ αὐχένα, καὶ δέομαί σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σου· Ἀλλ' ἀξίωσον προσενεχθῆναί σοι ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ ἀναξίου δούλου σου τὰ Δῶρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων, καὶ προσφερόμενος, καὶ προσδεχόμενος, καὶ διαδιδόμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ τὸν Χερουβικὸν Ὕμνον, καὶ τὴν τῶν Ἱερῶν Δώρων ἀπόθεσιν,

ὁ Διάκονος λέγει· Πληρώσωμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς, καὶ ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος ἡμῖν Οὐρανίων Μυστηρίων ἀποκάλυψιν, καὶ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ Ἁγίου· εὐδόκησον δὴ Κύριε τοῦ γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν Ἁγίων σου Μυστηρίων. Πρόσδεξαι ἡμᾶς προσεγγίζοντας τῷ Ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν σοι τὴν λογικὴν ταύτην, καὶ ἀναίμακτον Θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ Λαοῦ ἀγνοημάτων· ἣν προσδεξάμενος εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ὑπερουράνιον, καὶ νοερόν σου Θυσιαστήριον, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν Λατρείαν ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν. ὡς προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα· Νῶε τὰς θυσίας· Ἀβραὰμ τὰς ὁλοκαρπώσεις· Μωσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς Ἱερωσύνας· Σαμουὴλ τὰς εἰρηνι-

εἰρηνικάς. Ὡς προσεδέξω ἐκ τῶν Ἁγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν ταύτην Λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ Δῶρα ταῦτα ἐν τῇ χρηστότητί σου Κύριε· ἵνα καταξιωθέντες λειτουργεῖν ἀμέμπτως τῷ Ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, εὕρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν, καὶ Φρονίμων οἰκονόμων ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ Φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς δικαίας.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰρήνη πᾶσι· Ὁ Διάκονος· Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους.

Τὰς θύρας, τὰς θύρας· Ὁ Λαὸς τό, Πιστεύω·

Ὁ Διάκονος· Στῶμεν καλῶς.

Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν.

Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας. Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Εἶτα ἐπεύχεται.

Ὁ Ὢν Δέσποτα, Κύριε, Θεὲ, Πάτερ παντοκράτορ, προσκυνητὲ, ἄξιον ὡς ἀληθῶς, καὶ δίκαιον, καὶ πρέπον τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἁγιωσύνης σου, σὲ αἰνεῖν, σὲ ὑμνεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ προσκυνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σὲ δοξάζειν, τὸν μόνον ὄντως ὄντα Θεὸν, καὶ σοὶ προσφέρειν ἐν καρδίᾳ συντετριμμένῃ, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως, τὴν λογικὴν ταύτην Λατρείαν ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ χαρισάμενος ἡμῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας. Καὶ τίς ἱκανὸς λαλῆσαι τὰς δυναστείας σου, ἀκουστὰς ποιῆσαι πάσας τὰς αἰνέσεις σου, ἢ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου ἐν παντὶ καιρῷ; Δέσποτα τῶν ἁπάντων, Κύριε Οὐρανοῦ, καὶ γῆς, καὶ πάσης κτίσεως ὁρωμένης τε, καὶ οὐχ ὁρωμένης, ὁ καθήμενος ἐπὶ Θρόνου δόξης, καὶ ἐπιβλέπων ἀβύσσους· Ἄναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, ἀπερίγραπτε, ἀναλλοίωτε, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῆς ἐλπίδος ἡμῶν· Ὅς ἐστιν εἰκὼν τῆς σῆς ἀγαθότητος, σφραγὶς ἰσότυπος, ἐν ἑαυτῷ δεικνὺς σὲ τὸν Πατέρα· Λόγος ζῶν, Θεὸς ἀληθινὸς, ἡ πρὸ αἰώνων Σοφία, Ζωὴ, Ἁγιασμὸς, Δύναμις, τὸ Φῶς τὸ ἀληθινόν· παρ' οὗ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐξεφάνη, τὸ τῆς ἀληθείας Πνεῦμα, τὸ τῆς Υἱοθεσίας χάρισμα, ὁ ἀρραβὼν τῆς μελλούσης κληρονομίας, ἡ ἀπαρχὴ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἡ ζωοποιὸς δύναμις, ἡ πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ· παρ' οὗ πᾶσα Κτίσις λογική τε, καὶ νοερὰ δυναμουμένη, σοὶ λατρεύει, καὶ σοὶ τὴν ἀΐδιον ἀναπέμπει δοξολογίαν, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά· Σὲ γὰρ αἰνοῦσιν Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Κυριότητες, Ἀρχαὶ, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις, καὶ τὰ πολυόμματα Χερουβίμ· σοὶ παρίστανται κύκλῳ τὰ Σεραφίμ, ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνὶ, καὶ ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνί· καὶ ταῖς μὲν δυσὶ κατακαλύπτουσι τὰ πρόσωπα ἑαυτῶν, ταῖς δὲ δυσὶ τοὺς πόδας, καὶ ταῖς δυσὶ πετόμενα·

τόμενα· κέκραγεν ἕτερον πρὸς τὸ ἕτερον, ἀκαταπαύστοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΤΟ'ν ἐπινίκιον Ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα.

Εἶτα ἐπεύχεται.

ΜΕτὰ τούτων τῶν μακαρίων Δυνάμεων, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ βοῶμεν, καὶ λέγομεν· Ἅγιος εἶ ὡς ἀληθῶς, καὶ πανάγιος, καὶ οὐκ ἔστι μέτρον τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἁγιωσύνης σου, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ὅτι ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ κρίσει ἀληθινῇ πάντα ἐπήγαγες ἡμῖν. Πλάσας γὰρ τὸν ἄνθρωπον, χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ εἰκόνι τῇ σῇ ὁ Θεὸς τιμήσας, τέθηκας αὐτὸν ἐν τῷ Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἀθανασίαν ζωῆς, καὶ ἀπόλαυσιν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐν τῇ τηρήσει τῶν ἐντολῶν σου ἐπαγγειλάμενος αὐτῷ. Ἀλλὰ παρακούσαντά σου τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, τοῦ κτίσαντος αὐτὸν, καὶ τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως ὑπαχθέντα, νεκρωθέντα τε τοῖς οἰκείοις αὐτοῦ παραπτώμασιν, ἐξώρισας αὐτὸν ἐν τῇ δικαιοκρισίᾳ σου ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ Παραδείσου εἰς τὸν Κόσμον τοῦτον, καὶ ἀπέστρεψας εἰς τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη, οἰκονομῶν αὐτῷ τὴν ἐκ παλιγγενεσίας σωτηρίαν τὴν ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου. Οὐ γὰρ ἀπεστράφης τὸ πλάσμα σου εἰς τέλος, ὃ ἐποίησας ἀγαθὲ, οὐδὲ ἐπελάθου ἔργου χειρῶν σου, ἀλλ᾽ ἐπεσκέψω πολυτρόπως διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου. Προφήτας ἐξαπέστειλας, ἐποίησας δυνάμεις διὰ τῶν Ἁγίων σου, τῶν καθ᾽ ἑκάστην γενεὰν εὐαρεστησάντων σοι. Ἐλάλησας ἡμῖν διὰ στόματος τῶν δούλων σου τῶν Προφητῶν, προκαταγγέλλων ἡμῖν τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι σωτηρίαν. Νόμον ἔδωκας εἰς βοήθειαν· Ἀγγέλους ἐπέστησας Φύλακας. Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τῶν καιρῶν, ἐλάλησας ἡμῖν ἐν αὐτῷ τῷ Υἱῷ σου, δι᾽ οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησας. Ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης σου, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεώς σου, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο, τὸ εἶναι ἴσα σοὶ τῷ Θεῷ, καὶ Πατρί. ἀλλὰ Θεὸς ὢν προαιώνιος, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. Καὶ ἐκ Παρθένου Ἁγίας σαρκωθεὶς, ἐκένωσεν ἑαυτὸν, μορφὴν δούλου λαβὼν, σύμμορφος γενόμενος τῷ σώματι τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, ἵνα ἡμᾶς συμμόρφους ποιήσῃ τῆς εἰκόνος τῆς δόξης αὐτοῦ. Ἐπειδὴ γὰρ δι᾽ ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰσῆλθεν εἰς τὸν Κόσμον, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, εὐδόκησεν ὁ μονογενής σου Υἱὸς, ὁ ὢν ἐν τοῖς κόλποις σοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Πατρὸς, γενόμενος ἐκ γυναικὸς τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, γενόμενος ὑπὸ νόμον, κατακρῖναι τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ· ἵνα οἱ ἐν τῷ Ἀδὰμ ἀποθνήσκοντες, ζωοποιηθῶσιν ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου. Καὶ ἐμπολιτευσάμενος τῷ Κόσμῳ τούτῳ, δοὺς προστάγματα σωτηρίας, ἀποστήσας ἡμᾶς τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, προσήγαγε τῇ ἐπιγνώσει σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ Πατρός. Κτησάμενος ἡμᾶς ἑαυτῷ Λαὸν περιούσιον, βασίλειον Ἱεράτευμα, Ἔθνος Ἅγιον· καὶ καθαρίσας ἡμᾶς ἐν Ὕδατι, καὶ ἁγιάσας τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, ἔδωκεν ἑαυτὸν ἀντάλλαγμα τῷ θανάτῳ, ἐν ᾧ κατειχόμεθα, πεπραμένοι ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν· καὶ κατελθὼν διὰ τοῦ Σταυροῦ εἰς τὸν ᾅδην, ἵνα πληρώσῃ ἑαυτῷ τὰ πάντα, ἔλυσε τὰς ὀδύνας

δύνας

δύνας τοῦ θανάτου. ϗ ἀναστὰς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ϗ ὁδοποιήσας πάσῃ σαρκὶ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν· καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι ὑπὸ τῆς Φθορᾶς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐγένετο ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα ᾖ αὐτὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσι πρωτεύων· καὶ ἀνελθὼν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης σου ἐν ὑψηλοῖς· ὃς ϗ ἥξει ἀποδοῦναι ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Κατέλιπε δὲ ἡμῖν ὑπομνήματα τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ Πάθους ταῦτα, ἃ προτεθείκαμεν ἐνώπιόν σου κατὰ τὰς αὐτοῦ ἐντολάς. Μέλλων γὰρ ἐξιέναι ἐπὶ τὸν ἑκούσιον, ϗ ἀοίδιμον, ϗ ζωοποιὸν αὐτοῦ Θάνατον, τῇ νυκτὶ, ᾗ παρεδίδου ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς τοῦ Κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐπὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ, ϗ ἀχράντων χειρῶν, ϗ ἀναδείξας σοὶ τῷ Θεῷ, ϗ Πατρὶ, εὐχαριστήσας, εὐλογήσας, ἁγιάσας, κλάσας·

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ἔδωκε τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς, ϗ Ἀποστόλοις εἰπών· Λάβετε, Φάγετε, τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

Ὁμοίως ϗ τὸ Ποτήριον ἐκ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου λαβὼν, κεράσας, εὐχαριστήσας, εὐλογήσας, ἁγιάσας,

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ἔδωκε τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς, ϗ Ἀποστόλοις εἰπών· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτο ἐστὶ τὸ Αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν, ϗ πολλῶν ἐκχυνόμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Εἶτα ἐπεύχεται.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὁσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἄρτον τοῦτον, ϗ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν Δέσποτα ϗ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς τριημέρου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως, τῆς εἰς Οὐρανοὺς ἀνόδου, τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ ϗ Πατρὸς Καθέδρας, ϗ τῆς ἐνδόξου, ϗ Φοβερᾶς αὐτοῦ Παρουσίας.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα, ϗ διὰ πάντα.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

Διὰ τοῦτο Δέσποτα πανάγιε, ϗ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ, ϗ ἀνάξιοι δοῦλοί σου, οἱ καταξιωθέντες λειτουργεῖν τῷ Ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, οὐ διὰ τὰς δικαιοσύνας ἡμῶν· οὐ γὰρ ἐποιήσαμέν τι ἀγαθὸν ἐπὶ τῆς γῆς· ἀλλὰ διὰ τὰ ἐλέη σου, ϗ τοὺς οἰκτιρμούς σου, οὓς ἐξέχεας πλουσίως ἐφ' ἡμᾶς, θαῤῥοῦντες προσεγγίζομεν τῷ Ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ· ϗ προθέντες τὰ ἀντίτυπα τοῦ Ἁγίου Σώματος, ϗ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, σοῦ δεόμεθα, ϗ σὲ παρακαλοῦμεν Ἅγιε Ἁγίων, εὐδοκίᾳ τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἐλθεῖν τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον ἐφ' ἡ-

ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα δῶρα ταῦτα, καὶ εὐλογῆσαι αὐτὰ, καὶ ἁγιάσαι, καὶ ἀναδεῖξαι.

Καὶ ἅμα σφραγίζων τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ τὸν ἅγιον Ἄρτον, λέγει εὐλαβῶς:

Τὸν μὲν Ἄρτον τοῦτον, αὐτὸ τὸ Τίμιον Σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. *Ὁ Διάκονος*· Ἀμήν. *Ὁ Ἀρχιερεὺς σφραγίζων τὸ ἅγιον Ποτήριον, λέγει*· Τὸ δὲ Ποτήριον τοῦτο, αὐτὸ τὸ Τίμιον Αἷμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸ ἐκχυθὲν ὑπὲρ τῆς τοῦ Κόσμου ζωῆς. *Ὁ Διάκονος*· Ἀμήν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς σφραγίζων ἀμφότερα, λέγει· Μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ.

Ὁ Διάκονος· Ἀμήν, ἐκ γ'.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

Ἡμᾶς δὲ πάντας τοὺς ἐκ τοῦ ἑνὸς Ἄρτου, καὶ τοῦ Ποτηρίου μετέχοντας, ἑνώσαις ἀλλήλοις εἰς ἑνὸς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν· καὶ μηδένα ἡμῶν εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα ποιήσαις μετασχεῖν τοῦ Ἁγίου Σώματος, καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· ἀλλ' ἵνα εὕρωμεν ἔλεον, καὶ χάριν μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Διδασκάλων, καὶ παντὸς Πνεύματος δικαίου ἐν πίστει τετελειωμένου.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Εἶτα ἐπεύχεται.

Τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ· τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τοῦ Ἁγίου (τοῦ δεῖνος.) οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων· ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ μνήσθητι πάντων τῶν κεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου· καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ Φῶς τοῦ προσώπου σου. Ἔτι σοῦ δεόμεθα, μνήσθητι Κύριε τῆς Ἁγίας σου Καθολικῆς, καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἀπὸ Περάτων ἕως Περάτων τῆς Οἰκουμένης, καὶ εἰρήνευσον αὐτὴν, ἣν περιεποιήσω τῷ τιμίῳ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου, καὶ τὸν Ἅγιον Οἶκον τοῦτον στερέωσον μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Μνήσθητι Κύριε τῶν τὰ Δῶρά σοι ταῦτα προσκομισάντων, καὶ ὑπὲρ ὧν, καὶ δι' ὧν, καὶ ἐφ' οἷς αὐτὰ προσεκόμισαν. Μνήσθητι Κύριε τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς Ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις, καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων. Ἄμειψαι αὐτοὺς τοῖς πλουσίοις σου καὶ ἐπουρανίοις χαρίσμασι. Χάρισαι αὐτοῖς ἀντὶ τῶν ἐπιγείων τὰ ἐπουράνια, ἀντὶ τῶν προσκαίρων τὰ αἰώνια, ἀντὶ τῶν Φθαρτῶν τὰ ἄφθαρτα. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐν ἐρημίαις, καὶ ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις, καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς Γῆς. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐν Παρθενίᾳ, καὶ εὐλαβείᾳ, καὶ ἀσκήσει, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων. Μνήσθητι Κύριε τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ πιστοτάτων ἡμῶν Βασιλέων, οὓς ἐδικαίωσας βασιλεύειν ἐπὶ τῆς Γῆς.

τῆς Γῆς. Ὅπλῳ ἀληθείας, ὅπλῳ εὐδοκίας στεφάνωσον αὐτούς. Ἐπισκίασον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. Ἐνίσχυσον αὐτῶν τὸν βραχίονα. Ὕψωσον αὐτῶν τὴν δεξιάν. Κράτυνον αὐτῶν τὴν Βασιλείαν. Ὑπόταξον αὐτοῖς πάντα τὰ Βάρβαρα ἔθνη, τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα. Χάρισαι αὐτοῖς βαθεῖαν, καὶ ἀναφαίρετον εἰρήνην. Λάλησον εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἀγαθὰ, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας σου, καὶ παντὸς τοῦ Λαοῦ σου. Ἵνα ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν, ἤρεμον, καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν, ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ, καὶ σεμνότητι. Μνήσθητι Κύριε πάσης Ἀρχῆς, καὶ Ἐξουσίας, καὶ τῶν ἐν τῷ Παλατίῳ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ Στρατοπέδου. Τοὺς ἀγαθοὺς ἐν τῇ ἀγαθότητί σου διατήρησον. Τοὺς πονηροὺς, ἀγαθοὺς ποίησον ἐν τῇ χρηστότητί σου. Μνήσθητι Κύριε τοῦ περιεστῶτος Λαοῦ, καὶ τῶν δι᾽ εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς, καὶ ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου. Τὰ ταμεῖα αὐτῶν ἔμπλησον παντὸς ἀγαθοῦ. Τὰς συζυγίας αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον. Τὰ νήπια ἔκθρεψον. Τὴν νεότητα παιδαγώγησον. Τὸ γῆρας περικράτησον. Τοὺς ὀλιγοψύχους παραμύθησαι. Τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε. Τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε, καὶ σύναψον τῇ Ἁγίᾳ σου Καθολικῇ, καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ. Τοὺς ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ἐλευθέρωσον. Τοῖς πλέουσι σύμπλευσον. Τοῖς ὁδοιποροῦσι συνόδευσον. Χηρῶν πρόστηθι. Ὀρφανῶν ὑπεράσπισον. Αἰχμαλώτους ῥῦσαι. Νοσοῦντας ἴασαι. Τῶν ἐν Βήμασι, καὶ μετάλλοις, καὶ ἐξορίαις καὶ πικραῖς δουλείαις, καὶ πάσῃ θλίψει, καὶ ἀνάγκῃ, καὶ περιστάσει ὄντων, μνημόνευσον ὁ Θεός. καὶ πάντων τῶν δεομένων τῆς μεγάλης σου εὐσπλαγχνίας. καὶ τῶν ἀγαπώντων ἡμᾶς, καὶ τῶν μισούντων. καὶ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Καὶ παντὸς τοῦ Λαοῦ σου μνήσθητι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ ἐπὶ πάντας ἔκχεον τὸ πλούσιόν σου ἔλεος, πᾶσι παρέχων τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα. Καὶ ὧν ἡμεῖς οὐκ ἐμνημονεύσαμεν διὰ ἄγνοιαν, ἢ λήθην, ἢ πλῆθος ὀνομάτων, αὐτὸς μνημόνευσον ὁ Θεὸς, ὁ εἰδὼς ἑκάστου τὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν προσηγορίαν· ὁ εἰδὼς ἕκαστον ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ. Σὺ γὰρ εἶ Κύριε, ἡ βοήθεια τῶν ἀβοηθήτων, ἡ ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, ὁ τῶν χειμαζομένων Σωτὴρ, ὁ τῶν πλεόντων λιμὴν, ὁ τῶν νοσούντων ἰατρός. Αὐτὸς τοῖς πᾶσι τὰ πάντα γενοῦ, ὁ εἰδὼς ἕκαστον, καὶ τὸ αἴτημα αὐτοῦ, οἶκον, καὶ τὴν χρείαν αὐτοῦ. Ῥῦσαι Κύριε τὴν Πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν Πόλιν, καὶ Χώραν, ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρὸς, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, καὶ ἐμφυλίου πολέμου.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΕΝ πρώτοις μνήσθητι Κύριε τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος.) Ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Ὁ Διά-

Ὁ Διάκονος μνημονεύει τὰ Δίπτυχα τῶν Ζώντων.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

Μνήσθητι Κύριε πάσης Ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος. Συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε, καὶ ἀκούσιον. καὶ μὴ διὰ τὰς ἐμὰς ἁμαρτίας κωλύσῃς τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ Τάγματος. καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνῃς, τῶν κυκλούντων τὸ Ἅγιόν σου Θυσιαστήριον· Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου Κύριε. Ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς. Εὐκράτους καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι. Ὄμβρους εἰρηνικοὺς τῇ Γῇ πρὸς καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου. Παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν. Σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν Ἐθνῶν. Τὰς τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως κατάλυσον τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς τὴν Βασιλείαν σου, Υἱοὺς Φωτὸς, καὶ Υἱοὺς ἡμέρας ἀναδείξας. Τὴν σὴν εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν. πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι, καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζειν, καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Διάκονος· Πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν ἐποίησας, καὶ ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος, τὰ Δῶρα ταῦτα, καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς, καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον ἐπιτελεῖν ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ σου· ἵνα ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν Ἁγιασμάτων σου, ἑνωθῶμεν τῷ Ἁγίῳ Σώματι, καὶ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν Χριστὸν κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, καὶ γενώμεθα Ναὸς τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. Ναὶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσῃς τῶν φρικτῶν σου τούτων, καὶ ἐπουρανίων Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῇ, καὶ σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως τούτων μεταλαμβάνειν. Ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν Ἁγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, εἰς ἀπολογίαν εὐπρόσδεκτον τὴν ἐπὶ τοῦ Φοβεροῦ Βήματος τοῦ Χριστοῦ σου. Ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὧν ἡτοί-

ῶν ἡτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε Κύριε.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΚΑὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα, μετὰ παῤῥησίας ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν Ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν· Ὁ Λαὸς τό, Πάτερ ἡμῶν.

Ὁ Ἀρχιερεύς, Ἐκφώνως.

ΟΤι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

ΔΕ'σποτα Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς εὐλόγησον, ἁγίασον, φρούρησον, ὀχύρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον. Παντὶ δὲ ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον ἀκατακρίτως μεταχεῖν τῶν ἀχράντων σου τούτων, καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΧΑ'ριτι καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα ἐπεύχεται.

ΠΡόσχες Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ Ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ Θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών· καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ, μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ. Ὁ Διάκονος Ἐκφωνεῖ· Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἀρχιερεύς· Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Τελειωθείσης δὲ τῆς Μεταλήψεως τῶν Θείων Μυστηρίων, ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπιλέγει τὴν τῆς Εὐχαριστίας Εὐχήν.

ΕΥχαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπὶ τῇ Μεταλήψει τῶν Ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, καὶ ἐπουρανίων σου Μυστηρίων, ἃ ἔδωκας ἡμῖν ἐπ' εὐεργεσίᾳ, καὶ ἁγιασμῷ, καὶ ἰάσει τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν. Αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων, δὸς γενέσθαι ἡμῖν τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Σώματος, καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, εἰς πίστιν ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς ἴασιν ψυχῆς, καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς περιποίησιν τῶν Ἐντολῶν σου, εἰς ἀπολογίαν εὐπρόσδεκτον τὴν ἐπὶ τοῦ Φοβεροῦ Βήματος τοῦ Χριστοῦ σου. Εἶτα Ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος.

Μετὰ Φόβου Θεοῦ, Πίστεως, καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ὁ δὲ Ἀρ-

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς εὐλογῶν λέγει·

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Μετὰ ταῦτα προσκυνήσας, καὶ λαβὼν τὸ Ἅγιον Ποτήριον, λέγει Μυστικῶς. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ δίδωσι τῷ Ἱερεῖ. Ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸ, λέγει Ἐκφώνως.

Πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος· Ὀρθοὶ μεταλαβόντες.

Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν. Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς, Τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχήν.

Ὁ Εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε, καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ Θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. εἰρήνην τῷ Κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ Στρατῷ, καὶ παντὶ τῷ Λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον, ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν Φώτων· καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ ἐν τῷ συστέλλειν τὰ Ἅγια.

Ἤνυσται, καὶ τετέλεσται, ὅσον εἰς τὴν ἡμετέραν δύναμιν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ τῆς σῆς οἰκονομίας Μυστήριον· ἔχομεν γὰρ τοῦ θανάτου σου τὴν μνήμην, εἴδομεν τῆς Ἀναστάσεώς σου τὸν τύπον, ἐνεπλήσθημεν τῆς ἀτελευτήτου σου ζωῆς, ἀπηλαύσαμεν τῆς ἀκενώτου σου τρυφῆς· ἧς καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι πάντας ἡμᾶς καταξιωθῆναι εὐδόκησον. Χάριτι τοῦ ἀνάρχου σου Πατρὸς, καὶ τοῦ Ἁγίου, καὶ ἀγαθοῦ, καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ.

Ο ΑΓΙ ΓΡΗΓΟΡΙ
Ο ΔΙΑΛΟΓ

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ

ΗΤΟΙ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ.

Ὁ Διάκονος. Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ Ἀρχιερεὺς, ἢ ὁ Ἱερεύς.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ψαλμόν. Ὁ Διάκονος τὰ Εἰρηνικά.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγινωσκομένων δὲ τῶν Ψαλμῶν, ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου, Α΄.

Κύριε οἰκτίρμον, καὶ ἐλεῆμον, μακρόθυμε, καὶ πολυέλεε, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως ἡμῶν. Ποίησον μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν. Ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου, τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Εὔ-

Φρανον

Φρανον τὰς καρδίας ἡμῶν, εἰς τὸ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, διότι μέγας εἶ σὺ, ϗ ποιῶν θαυμάσια. Σὺ εἶ Θεὸς μόνος, ϗ οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν Θεοῖς Κύριε. Δυνατὸς ἐν ἐλέει, ϗ ἀγαθὸς ἐν ἰσχύϊ, εἰς τὸ βοηθεῖν, ϗ παρακαλεῖν, ϗ σώζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ ὄνομα τὸ Ἅγιόν σου.

Ὁ Διάκονος· Ἔτι, ϗ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΟΤι σὸν τὸ κράτος, ϗ σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, ϗ ἡ δύναμις, ϗ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, ϗ τοῦ Υἱοῦ, ϗ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου, Β′.

ΚΎριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς ἡμᾶς· ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, ἰατρὲ, ϗ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὁδηγῶν ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας. Καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας, εἰρηνικὸν, ϗ ἀναμάρτητον, ϗ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν. Πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, ϗ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Ὁ Διάκονος· Ἔτι, ϗ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΟΤι ἀγαθὸς, ϗ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου, Γ′.

ΚΎριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ϗ ἀχρείων δούλων σου, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ Ἅγιον, ϗ προσκυνητὸν ὄνομά σου, ϗ μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου· Ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν ὁ Θεὸς πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα. Καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν, ϗ φοβεῖσθαί σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, ϗ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου.

Ὁ Διάκονος· Ἔτι, ϗ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΟΤι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν, ϗ σώζειν, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ τὴν τελείωσιν τῶν Στιχηρῶν, ϗ τοῦ Δόξα, ϗ νῦν. γίνεται ἡ Εἴσοδος μετὰ τοῦ Θυμιατοῦ.

Ἡ Εὐχὴ τῆς Εἰσόδου.

ΕΣπέρας, ϗ πρωῒ, ϗ μεσημβρίας, αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, εὐχαριστοῦμεν, ϗ δεόμεθά σου Δέσποτα τῶν ἁπάντων, φιλάνθρωπε Κύριε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ϗ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ

εἰς λο-

εἰς λογισμοὺς πονηρίας. Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν θηρευόντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ὅτι πρὸς σὲ Κύριε, Κύριε οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, καὶ ἐπὶ σοὶ ἠλπίσαμεν, μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος. Σοφία, ὀρθοί. Καὶ λέγονται τὰ Ἀναγνώσματα

Εἶτα, ὁ Ἀρχιερεύς· Σοφία, ὀρθοί, Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

Μετὰ τὴν πλήρωσιν τῆς Παροιμίας, ψάλλεται τὸ Κατευθυνθήτω.

Εἶτα ὁ Διάκονος· τὸ, Εἴπωμεν πάντες.

Εὐχὴ τῆς ἐκτενοῦς ἱκεσίας.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν Λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος· Εὔξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων.

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Κτίστης, καὶ δημιουργὸς τῶν ἁπάντων, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· Ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηχουμένους, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς τῆς παλαιᾶς πλάνης, καὶ τῆς μεθοδείας τοῦ ἀντικειμένου. Καὶ προσκάλεσαι αὐτοὺς εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα. Καὶ συγκαταριθμῶν αὐτοὺς τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, ἐφ' ἣν τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον ἐπικέκληται.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος· Ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε.

Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ Ἅγιον Φώτισμα εὐτρεπιζομένων, λεγομένη ἀπὸ τῆς, Δ' τῆς Μεσονηστίμου.

Ἐπίφανον Δέσποτα τὸ πρόσωπόν σου, ἐπὶ τοὺς πρὸς τὸ Ἅγιον Φώτισμα εὐτρεπιζομένους, καὶ ἐπιποθοῦντας τὸν τῆς ἁμαρτίας μολυσμὸν ἀποτινάξασθαι. Καταύγασον αὐτῶν τὴν διάνοιαν, βεβαίωσον αὐτοὺς ἐν τῇ Πίστει, στήριξον ἐν ἐλπίδι, τελείωσον ἐν ἀγάπῃ, μέλη τίμια τοῦ Χριστοῦ σου ἀνάδειξον, τοῦ δόντος ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΚ-

ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΟΤι σὺ εἶ ὁ Φωτισμὸς ἡμῶν, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Ὅσοι πρὸς τὸ Φώτισμα.

Ἕως ὧδε τὰ ἀπὸ τῆς Δ΄. τῆς Μεσονηστίμου.

Εὐχὴ Πιστῶν, Α΄.

ΟΘεὸς ὁ μέγας, ϗ αἰνετὸς, ὁ τῷ ζωοποιῷ τοῦ Χριστοῦ σου θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μεταστήσας. Σὺ πάσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις τῆς ἐμπαθοῦς νεκρώσεως ἐλευθέρωσον, ἀγαθὸν ταύταις ἡγεμόνα τὸν ἔνδοθεν λογισμὸν ἐπιστήσας· Καὶ ὀφθαλμὸς μὲν ἀπέσω παντὸς πονηροῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίβατος, ἡ δὲ γλῶσσα καθαρευέτω ῥημάτων ἀπρεπῶν. Ἅγνισον ἡμῶν τὰ χείλη, τὰ αἰνοῦντά σε Κύριε. Τὰς χεῖρας ἡμῶν ποίησον, τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ μόνα τὰ σοὶ εὐάρεστα. Πάντα ἡμῶν τὰ μέλη, ϗ τὴν διάνοιαν τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι.

Ὁ Διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΟΤι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ϗ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος· Ἔτι, ϗ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Πιστῶν, Β΄.

ΔΕσποτα Ἅγιε, ὑπεράγαθε, δυσωποῦμέν σε τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον, ἵλεων γενέσθαι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς· ϗ ἀξίους ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς ὑποδοχῆς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, ϗ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης. Ἰδοὺ γὰρ τὸ ἄχραντον αὐτοῦ Σῶμα, ϗ τὸ ζωοποιὸν Αἷμα, κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν εἰσπορευόμενα, τῇ Μυστικῇ ταύτῃ προτίθεσθαι μέλλει Τραπέζῃ, ὑπὸ πλήθους Στρατιᾶς Οὐρανίου ἀοράτως δορυφορούμενα· ὧν τὴν μετάληψιν ἀκατάκριτον ἡμῖν δώρησαι. Ἵνα δι᾽ αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας ὄμμα καταυγαζόμενοι, Υἱοὶ Φωτὸς, ϗ ἡμέρας γενώμεθα.

Ὁ Διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΚΑτὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, ϗ ἀγαθῷ, ϗ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Λαὸς τὸ, Νῦν αἱ Δυνάμεις.

Ὁ Διάκονος Μετὰ τὴν Εἴσοδον· Πληρώσωμεν.

Εὐχὴ μετὰ τὴν ἀπόθεσιν τῶν Ἁγίων Δώρων.

Θ Τῶν ἀῤῥήτων ϗ ἀθεάτων Μυστηρίων Θεός, παρ' ᾧ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας, ϗ τῆς γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοι: Ὁ τὴν διακονίαν τῆς Λειτουργίας ταύτης ἀποκαλύψας ἡμῖν, ϗ θέμενος ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, διὰ τὴν πολλήν σου φιλανθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοι Δῶρά τε ϗ Θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, ϗ τῶν τοῦ Λαοῦ ἀγνοημάτων. Αὐτὸς ἀόρατε Βασιλεῦ, ὁ ποιῶν μεγάλα, ϗ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε, ϗ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ἔπιδε ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, τοὺς τῷ Ἁγίῳ σου τούτῳ Θυσιαστηρίῳ, ὡς τῷ Χερουβικῷ σου παρισταμένους Θρόνῳ, ἐφ' ᾧ ὁ μονογενής σου Υἱὸς, ϗ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῶν προκειμένων φρικτῶν ἐπαναπαύεται Μυστηρίων: Καὶ πάσης ἡμᾶς, ϗ τὸν πιστόν σου Λαὸν ἐλευθερώσας ἀκαθαρσίας· ἁγίασον ἡμῶν πάντων τὰς ψυχὰς, ϗ τὰ σώματα ἁγιασμῷ ἀναφαιρέτῳ. Ἵνα ἐν καθαρῷ συνειδότι, ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, πεφωτισμένῃ καρδίᾳ, τῶν Θείων τούτων μεταλαμβάνοντες ἁγιασμάτων, ϗ ὑπ' αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἑνωθῶμεν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ εἰπόντι· Ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, ϗ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ. Ὅπως ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν, ϗ ἐμπεριπατοῦντος τοῦ Λόγου σου Κύριε, γενώμεθα Ναὸς τοῦ παναγίου, ϗ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, λελυτρωμένοι πάσης διαβολικῆς μεθοδείας, ἐν πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἐνεργουμένης. Καὶ τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις σου, τοῖς ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστήσασιν.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα, μετὰ παῤῥησίας ἀκατακρίτως, τολμᾷν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν Ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, ϗ λέγειν· Ὁ Λαὸς τὸ, Πάτερ ἡμῶν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς, Ἐκφώνως.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, ϗ ἡ δύναμις, ϗ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, ϗ τοῦ Υἱοῦ, ϗ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Εἰρήνη πᾶσι: Ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε. Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

Θ Θεὸς ὁ μόνος ἀγαθὸς, ϗ εὔσπλαγχνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, ϗ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἔπιδε εὐσπλάγχνῳ ὄμματι ἐπὶ πάντα τὸν Λαόν σου, ϗ φύλαξον αὐτόν. ϗ ἀξίωσον πάντας ἡμᾶς ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ζωοποιῶν σου τούτων Μυστηρίων. Σοὶ γὰρ τὰς ἑαυτῶν ὑπεκλίναμεν κεφαλὰς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

ΕΚΦΩΝΩΣ

Χάριτι, ϗ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ ϗ ἀγαθῷ, ϗ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα ἐπεύχεται

Πρόσχες Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ Ἁγίου κατοικητηρίου σου, ϗ ἀπὸ Θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, ϗ ἐλθὲ εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμε-

θήμενος, ϗ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών· ϗ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, ϗ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, ϗ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

Ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν. Ὁ Ἀρχιερεὺς· Τὰ προηγιασμένα Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Εὐχὴ μετὰ τὴν Μετάληψιν

Εὐχαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων Θεῷ, ἐπὶ πᾶσιν, οἷς παρέσχου ἡμῖν ἀγαθοῖς, ϗ ἐπὶ τῇ Μεταλήψει τοῦ Ἁγίου Σώματος, ϗ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ δεόμεθά σου Δέσποτα Φιλάνθρωπε, Φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων σου. Καὶ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς ἐπαξίως μετέχειν τῶν Ἁγιασμάτων σου, εἰς Φωτισμὸν ψυχῆς, ϗ σώματος, εἰς Βασιλείας Οὐρανῶν κληρονομίαν.

Ὁ Διάκονος· Ὀρθοὶ μεταλαβόντες.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Ὀπισθάμβωνος.

Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν Κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας· ὁ διὰ τὴν ἄφατόν σου πρόνοιαν, ϗ πολλὴν ἀγαθότητα, ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν, ϗ σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως. Ὁ διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ Θεοχάρακτα γράμματα τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ, Παράσχου ϗ ἡμῖν Ἀγαθὲ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητάς τε τῆς ἁμαρτίας ἀναφανῆναι, ϗ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι ϗ τὴν Ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ὅτι εὐλόγηται, ϗ δεδόξασται τὸ πάντιμον, ϗ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, ϗ τοῦ Υἱοῦ, ϗ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ εἰς τὸ συστεῖλαι τὰ Ἅγια.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, ϗ κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν σου Μυστηρίων, σύναψον τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ· ϗ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς Βασιλείας σου, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Χορὸς λέγει τοὺς Ψαλμούς. Τὸ, Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ. Καὶ Τὸ, Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἐξέρχεται, ϗ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, δίδωσι τὸ ἀντίδωρον. Εἶτα ποιεῖ Ἀπόλυσιν, ὡς σύνηθες.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ.

ΑΙ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ
ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ,

Λεγόμεναι εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἰς τὸν Ὄρθρον, ϗ εἰς τὴν Λειτȣργίαν, κατὰ Τάξιν.

ΜΗΝΙ ΔΕΚΕΜΒΡΙΩ, ΚΕ.

Εἰς τὴν τȣ̃ Χριςȣ̃ Γέννησιν.

Ὁ ἐν Σπηλαίῳ γεννηθεὶς, ϗ ἐν Φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Περιτομήν.

Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὰ Ἅγια Θεοφάνεια.

Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννȣ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

Ὁ ἐν ἀγκάλαις τȣ̃ δικαίȣ Συμεὼν βαςαχθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ, ἐνώπιον τῶν Ἁγίων αὐτȣ̃ Μαθητῶν, ϗ Ἀποςόλων.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Ὁ ἐπὶ πώλȣ ὄνȣ καθεσθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων Ἑσπέρας.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἑκȣ́σιον Πάθος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.

Ὁ δι᾽ ὑπερβάλλȣσαν ἀγαθότητα, ὁδὸν ἀρίςην τὴν ταπείνωσιν ὑποδείξας, ἐν τῷ νίψαι τȣ̀ς πόδας τῶν Μαθητῶν, ϗ μέχρι Σταυρȣ̃, ϗ Ταφῆς συγκαταβὰς ἡμῖν.

Εἰς τὴν Ἀπόλυσιν τῶν Ἁγίων Παθῶν.

Ὁ ἐμπτυσμȣ̀ς, ϗ μάςιγας, ϗ κολαφισμȣ̀ς, ϗ Σταυρὸν, ϗ θάνατον, ὑπομείνας διὰ τὴν τȣ̃ Κόσμȣ σωτηρίαν.

Εἰς

Τῇ Ἁγίᾳ, καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ.

Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ Φρικτὰ Πάθη, καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν, καὶ τὴν ἑκούσιον Ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος.

Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, καὶ πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Χρόνου.

Ὁ Ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν.

Τῆς Ἀναλήψεως.

Ὁ ἐν δόξῃ Ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς.

Ὁ ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς Ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ Ἑσπέρας.

Ὁ Ἐκ τῶν πατρικῶν καὶ Θεϊκῶν κόλπων κενώσας ἑαυτὸν, καὶ ἐξ Οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς Γῆς κατελθὼν, καὶ τὴν ἡμετέραν ὅλην ἀναλαβόμενος Φύσιν, καὶ θεώσας αὐτήν· μετὰ δὲ ταῦτα εἰς Οὐρανοὺς αὖθις ἀνελθὼν, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ, καὶ Πατρὸς, τό, τε Θεῖον καὶ Ἅγιον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμόδοξον, καὶ ὁμοδύναμον, καὶ συναΐδιον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς Ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, καὶ διὰ τούτου μὲν Φωτίσας αὐτοὺς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην. Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου, καὶ παναμώμου Ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων, Θεοκηρύκων, καὶ πνευματοφόρων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι, καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος, καὶ ἐλεήμων Θεός. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΤΩΝ ΚΟΛΥΒΩΝ.

Ὁ Πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου Κύριε, καὶ κελεύσας τῇ γῇ, παντοδαποὺς ἐκφύειν καρποὺς εἰς ἀπόλαυσιν, καὶ τροφὴν ἡμετέραν· ὁ τοῖς σπέρμασι τοὺς τρεῖς Παῖδας, καὶ Δανιὴλ τὸν ἐν Βαβυλῶνι ἀβροδιαίτων λαμπροτέρους ἀναδείξας. Αὐτὸς πανάγαθε Βασιλεῦ, καὶ τὰ σπέρματα ταῦτα, σὺν τοῖς διαφόροις καρποῖς εὐλόγησον, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας ἁγίασον· ὅτι εἰς δόξαν σὴν, καὶ εἰς τιμὴν τοῦ Ἁγίου (τοῦδε) ταῦτα προετέθησαν παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ εἰς μνημόσυνον τῶν ἐν εὐσεβεῖ τῇ πίστει τελειωθέντων. Παράσχου δὲ Ἀγαθὲ, τοῖς τε εὐτρεπίσασι ταῦτα, καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσι, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ Ἁγίου (τοῦδε,) οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπο-

πέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΜΕΤΑΝΟΟΥΝΤΩΝ.

Ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ Προφήτου σου Νάθαν μετανοήσαντι τῷ Δαβὶδ ἐπὶ τοῖς ἰδίοις πλημμελήμασιν ἄφεσιν δωρησάμενος, καὶ τοῦ Μανασσῆ τὴν ἐπὶ μετανοίᾳ προσευχὴν δεξάμενος. αὐτὸς καὶ τὸν δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) μετανοοῦντα ἐφ' οἷς ἔπραξε πλημμελήμασιν, πρόσδεξαι τῇ συνήθει σου φιλανθρωπίᾳ, παρορῶν πάντα τὰ αὐτῷ πεπραγμένα, ὁ ἀφιεὶς ἀδικίας, καὶ ὑπερβαίνων ἀνομίας. Σὺ γὰρ εἶπας Κύριε· οὐ θελήσει θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· καὶ ὡς ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀφιέναι δεῖ τὰ ἁμαρτήματα. Ἐπεὶ ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου ἀνείκαστος, καὶ τὸ ἔλεός σου ἀμέτρητον. εἰ γὰρ ἀνομίας παρατηρήσῃς, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ποιμὴν καὶ ἀμνὲ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου. ὁ τὸ δάνειον χαρισάμενος τοῖς δυσὶ χρεωφειλέταις, καὶ τῇ ἁμαρτωλῷ δοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν αὐτῆς. Αὐτὸς Δέσποτα, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον τὰς ἁμαρτίας, τὰς ἀνομίας, τὰ πλημμελήματα τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει, καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παραβάσει, καὶ παρακοῇ γενόμενα παρὰ τῶν δούλων σου τούτων. Καὶ εἴτι ὡς ἄνθρωποι σάρκα φοροῦντες, καὶ τὸν Κόσμον οἰκοῦντες, ἐκ τοῦ διαβόλου ἐπλανήθησαν, εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε ἐν ἔργῳ, εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ, εἴτε λόγον Ἱερέως κατεπάτησαν, ἢ ὑπὸ κατάραν Ἱερέως ἐγένοντο, εἴτε τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσαν, ἢ ὅρκῳ ὑπήχθησαν, αὐτὸς ὡς ἀγαθὸς καὶ ἀμνησίκακος Δεσπότης, τούτους τοὺς δούλους σου λόγῳ λυθῆναι εὐδόκησον, συγχωρῶν αὐτοῖς καὶ τὸ ἴδιον ἀνάθεμα. καὶ τὸν ὅρκον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Ναὶ Δέσποτα Φιλάνθρωπε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων τῆς σῆς ἀγαθότητος ὑπὲρ τῶν δούλων σου τούτων, καὶ πάριδε ὡς πολυέλεος τὰ πταίσματα αὐτῶν ἅπαντα· ἀπάλλαξον αὐτοὺς τῆς αἰωνίου κολάσεως. Σὺ γὰρ εἶπας Δέσποτα· Ὅσα ἂν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ Οὐρανῷ, καὶ ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ Οὐρανῷ.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἀναμάρτητος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΑΙ

ΕΥΧΑΙ ΣΥΓΧΩΡΗΤΙΚΑΙ ΕΙΣ ΤΕΘΝΕΩΤΑΣ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ σῇ ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ δημιουργήσας τὸν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ χοὸς, καὶ τοῦτον ἀναμορφώσας εἰς εἶδος, καὶ κάλλος; καὶ ἐξωραΐσας ὡς τίμιον, καὶ Οὐράνιον κτῆμα, εἰς δοξολογίαν, καὶ εὐπρέπειαν τῆς σῆς δόξης καὶ Βασιλείας, διὰ τὸ κατ' εἰκόνα, καὶ καθ' ὁμοίωσιν τοῦτον παραγαγεῖν· τὴν ἐντολὴν δὲ παραβάντα τοῦ σοῦ προστάγματος, καὶ μεταβαλόντα τῆς εἰκόνος, καὶ μὴ φυλάξαντα, καὶ διὰ τοῦτο, ἵνα μὴ τὸ κακὸν ἀθάνατον γένηται, φιλανθρώπως κελεύσας τὴν κρᾶσιν, καὶ μίξιν ταύτην· καὶ τὸν ἀῤῥητόν σου τοῦτον δεσμὸν, ὡς Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, τῷ Θείῳ βουλήματι ἀποτέμνεσθαι, καὶ διαλύεσθαι· τὴν δὲ ψυχὴν ἐκεῖσε χωρεῖν, ἔνθα καὶ τὸ εἶναι προσελάβετο μέχρι τῆς κοινῆς ἀναστάσεως, καὶ τὸ σῶμα εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη ἀναλύεσθαι. Διὰ τοῦτο δεόμεθά σου τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, καὶ τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ Παναγίου, καὶ ὁμοουσίου, καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, ἵνα μὴ παρίδῃς τὸ σὸν πλάσμα καταποθῆναι τῇ ἀπωλείᾳ· ἀλλὰ τὸ μὲν σῶμα διαλυθῆναι εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη, τὴν δὲ ψυχὴν καταταγῆναι ἐν τῷ χορῷ τῶν Δικαίων. Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, νικησάτω σου τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἡ ἀνείκασος· καὶ εἴτε ὑπὸ κατάραν πατρὸς, ἢ μητρὸς, ἢ τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσεν ὁ δοῦλός σου οὗτος, ἢ τινὰ τῶν Ἱερωμένων παρεπίκρανε, καὶ παρ' αὐτοῦ δεσμὸν ἄλυτον ἐδέξατο, ἢ ὑπὸ Ἀρχιερέως βαρυτάτῳ ἀφορισμῷ περιέπεσε, καὶ ἀμελείᾳ, καὶ ῥαθυμίᾳ χρησάμενος, οὐκ ἔτυχε συγχωρήσεως, συγχώρησον αὐτῷ δι' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ ἀναξίου δούλου σου. Καὶ τὸ μὲν σῶμα αὐτοῦ, εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη, διάλυσον, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς Ἁγίων κατάταξον. Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῖς Θείοις καὶ Ἱεροῖς Ἀποστόλοις ταύτην τὴν ἐξουσίαν δοὺς, ὥστε τῶν ἁμαρτημάτων διδόναι τὴν ἄφεσιν, καὶ εἰπών. Ὅσα ἂν δήσητε, καὶ λύσητε, ἵνα ὦσι δεδεμένα, καὶ λελυμένα· καὶ δι' αὐτῶν τὴν ἐξουσίαν ταύτην καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς χαρισάμενος, λῦσον τὸν κοιμηθέντα δοῦλόν σου (τόνδε) τοῦ ψυχικοῦ, καὶ σωματικοῦ ἁμαρτήματος· καὶ ἔσω συγκεχωρημένος καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· Πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ

Δέσποτα πολυέλεε Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῖς Θείοις καὶ Ἱεροῖς Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις τὴν σὴν οἰκοδομήσας Ἐκκλησίαν, καὶ τὰς κλεῖς αὐτοῖς δοὺς τῆς τῶν Οὐρανῶν Βασιλείας, καὶ τῇ σῇ χάριτι πᾶσαν αὐτοῖς δοθῆναι θελήσας ἐξουσίαν, ὥστε δεδεμένα εἶναι καὶ ἐν τῷ Οὐρανῷ, ὅσα παρ' αὐτῶν δέδενται, καὶ λελυμένα ὡσαύτως ἐν τῷ Οὐρανῷ, ὅσα παρ' αὐτῶν ἐν γῇ λέλυνται· διαδόχους ἡμᾶς τοὺς ἀν-

τελεῖς,

τελεῖς καὶ ἀναξίους δούλους σου, τῇ ἀφάτῳ σου φιλανθρωπίᾳ τῆς αὐτοῖς δοθείσης ἐξουσίας καταξιώσας γενέσθαι, ὥστε καὶ ἡμᾶς οὕτω δεσμεῖν, καὶ λύειν τὰ ἐν τῷ Λαῷ σου συμβαίνοντα. Αὐτὸς πανάγαθε Βασιλεῦ, δι᾽ ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ, καὶ ἀχρείου δούλου σου, συγχώρησον τῷ δούλῳ σου (τῷ δεῖνι,) εἴτι ἐν τῷ παρόντι βίῳ ὡς ἄνθρωπος ἐπλημμέλησε, καὶ ἄφες αὐτῷ ὅσα ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ κατὰ διάνοιαν ἥμαρτε· λύσας αὐτοῦ καὶ τὸν ἐπικείμενον καθ᾽ οἱονδήποτε τρόπον δεσμὸν, ἐν αὐτὸς καθ᾽ ἑαυτὸν ἐκ συναρπαγῆς, ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας ἔδησεν, εἴτε ὑπὸ Ἀρχιερέως, ἢ παρ᾽ ἄλλου τινὸς, φθόνῳ, καὶ συνεργείᾳ τοῦ πονηροῦ, τοιοῦτο ὑπέστη ὀλίσθημα· Εὐδόκησον ὡς μόνος ἀγαθὸς, καὶ πολυέλεος, τὴν μὲν ψυχὴν αὐτοῦ μετὰ τῶν Ἁγίων ταχθῆναι τῶν ἀπ᾽ αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, τὸ δὲ σῶμα τῇ παρὰ σοῦ δημιουργηθείσῃ φύσει δοθῆναι. Ὅτι εὐλογητὸς, καὶ δεδοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΕΥΛΟΓΗΣΑΙ ΤΑ ΒΑΙΑ, ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, ὁ ἐξεγείρας τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἀποστείλας τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἵνα σώσῃ τὸν Κόσμον διὰ τοῦ Σταυροῦ, τῆς Ταφῆς, καὶ τῆς Ἀναστάσεως αὐτοῦ· οὗ παραγενομένου εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τὸ ἑκούσιον Πάθος, ὁ Λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, λαβόντες τὰ τῆς νίκης σύμβολα, τοὺς κλάδους τῶν δένδρων, καὶ τὰ Βαΐα τῶν Φοινίκων, τὴν Ἀνάστασιν προεμήνυσαν. Αὐτὸς Δέσποτα καὶ ἡμᾶς, τοὺς κατὰ μίμησιν ἐκείνων τῇ προεορτίῳ ταύτῃ ἡμέρᾳ Βαΐα καὶ κλάδους δένδρων ἐν χερσὶ φέροντας, διατήρησον καὶ ὡς ἐκεῖνοι οἱ ὄχλοι καὶ οἱ παῖδες, τὸ Ὡσαννὰ σοι βοῶντας, διαφύλαξον, ὅπως ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς καταξιωθῶμεν τῆς ζωοποιοῦ καὶ τριημέρου Ἀναστάσεως, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΕΥΛΟΓΗΣΑΙ ΕΔΕΣΜΑΤΑ ΚΡΕΩΝ. ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπίβλεψον Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ εἰς τὰ ἐδέσματα τῶν Κρεῶν, καὶ ἁγίασον αὐτὰ, ὡς ἡγίασας τὸν ἀμνὸν, ὅν σοι προσήγαγεν ὁ πιστὸς Ἀβραὰμ, καὶ τὸν ἀρνὸν, ὅν περ Ἄβελ σοι προσήνεγκεν εἰς ὁλοκάρπωσιν· ὁμοίως καὶ τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, ὅν θῦσαι ἐκέλευσας τῷ Υἱῷ σου τῷ πεπλανημένῳ, καὶ πάλιν ἐπανελθόντι πρὸς σέ· ἵνα καθὼς αὐτὸς ἠξιώθη τῆς σῆς χάριτος ἀπολαῦσαι, οὕτω καὶ ἡμεῖς τῶν ἁγιασθέντων ὑπὸ σοῦ, καὶ εὐλογηθέντων ἀπολαύσωμεν εἰς τροφὴν πάντων ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀληθινὴ τροφὴ, καὶ ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

ξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΕΥΛΟΓΗΣΑΙ ΤΥΡΟΝ ΚΑΙ ΩΑ.

ΔΕ'σποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Κτίστης καὶ Δημιουργὸς τῶν ἁπάντων, εὐλόγησον τὸ Γάλα τὸ πεπηγὸς, σὺν αὐτῷ δὲ καὶ τὰ Ὠά. καὶ ἡμᾶς συντήρησον ἐν τῇ χρηστότητί σου, ὅπως οἱ μεταλαμβάνοντες αὐτῶν, τῶν σῶν ἀφθονοπαρόχων δωρεῶν ἐμπλησθῶμεν καὶ τῆς ἀνεκλαλήτου σου ἀγαθότητος. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΜΕΤΑΛΗΨΙΝ ΣΤΑΦΥΛΗΣ, ΤΗ ϛ'. ΤΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ.

ΕΥ'λόγησον Κύριε τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου τὸν νέον, ὃν διὰ τῆς τοῦ ἀέρος εὐκρασίας, καὶ τῶν σταγόνων τῆς βροχῆς, καὶ τῆς τῶν καιρῶν γαλήνης εἰς ταύτην τὴν ὡριμωτάτην στάσιν ἐλθεῖν ηὐδόκησας· ἵνα ᾖ ἐν ἡμῖν τοῖς ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου μεταλαμβάνουσιν, εἰς εὐφροσύνην, καὶ τοῖς προσενέγκασι δῶρον εἰς ἐξιλασμὸν ἁμαρτιῶν, διὰ τοῦ Ἱεροῦ, καὶ Ἁγίου Σώματος, καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ

ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ.

Προσαγόμενος τῷ Ἀρχιερεῖ ὁ τοιοῦτος, εἰ μὲν Κοσμικός ἐστι, μετὰ ἱματίου, ἀσκεπής· εἰ δὲ Μοναχὸς, μετὰ Μανδύου· σφραγίζεται τρίτον τὴν κεφαλὴν παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως· καὶ κείρεται παρ' αὐτοῦ σταυροειδῶς, λέγοντος· **Εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.** Ἐπιφωνούντων καθ' ἑκάστην ἐπίκλησιν τῶν συμπαρόντων, τὸ, **Ἀμήν.** Εἶτα τέλεον ὑπό τινος, εἰς Κληρικοῦ κείρεται σχῆμα· καὶ οὕτω πάλιν τῷ Ἀρχιερεῖ προσάγεται. Καὶ αὐτὸς λαμβάνων Φελώνιον, ἐνδυδίσκει· Καὶ τρίτον τὴν τούτου κεφαλὴν σφραγίζων, ἐπιτίθησιν αὐτῷ τὴν χεῖρα, καὶ εὔχεται οὕτως.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ἔκλεξαι τὸν δοῦλόν σου τοῦτον, καὶ ἁγίασον αὐτόν. καὶ δὸς αὐτῷ μετὰ πάσης σοφίας, καὶ συνέσεως τῶν Θείων σου λογίων τὴν μελέτην, καὶ τὴν ἀνάγνωσιν ποιεῖσθαι, διαφυλάττων αὐτὸν ἐν ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ. Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, δίδοται τῷ ἀναγνώστῃ Βιβλίον Ἀποστολικόν· καὶ ὀλίγον ἀναγινώσκων, λαμβάνει παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως Εἰρήνην. Εἰ δὲ Ψάλτης ἐστὶ, λέγει ἀπὸ τοῦ Ψαλτηρίου Προκείμενον. Εἰ δὲ εἰσὶ καὶ πλείονες οἱ Χειροτονούμενοι Ἀναγνῶσται, Χειροτονοῦνται ὁμοῦ, καὶ λέγεται ἡ Εὐχὴ πληθυντικῶς.

Ἰστέον δὲ, ὅτι, ὅτε οὐκ ἔστι Λειτουργία, ποιεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς Εὐλογητόν· καὶ ψάλλεται τὸ, Βασιλεῦ Οὐράνιε, **Τρισάγιον. Παναγία Τριάς: Πάτερ ἡμῶν, Ὅτι σοῦ ἐστίν.** καὶ λέγομεν Τροπάριον τῆς ἡμέρας· **Εἶτα γίνεται ἡ Ἀκολουθία, ὡς προεγράφη.**

ΤΑΞΙΣ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΥΠΟΔΙΑΚΟΝΟΥ.

ΤΟΥ Ἀρχιερέως καθεζομένου ἐπὶ τῆς ὡραίας Πύλης, πρὸ τοῦ ἄρξασθαι τῆς Λειτουργίας, Προσάγεται τῷ Ἀρχιερεῖ ὁ μέλλων Χειροτονεῖσθαι Ὑποδιάκονος, εἰ μὲν Κοσμικός ἐστι, μετὰ Φελωνίου, εἰ δὲ Μοναχὸς μετὰ Μανδίου. Κελεύει δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἀποδύσασθαι τοῦτον τὸ Φελώνιον, ἢ τὸ Μανδίον, καὶ ἐνδύσασθαι, Στοιχάριον, καὶ ζώσασθαι· κομισθῆναι δὲ Χερνιβόξεστον, καὶ μανδύλιον.

Εἶτα σφραγίζων τρὶς τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν καὶ ἐπιθεὶς αὐτῷ τὴν χεῖρα, τοῦ Διακόνου λέγοντος, Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ ἑνὸς καὶ αὐτοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διαιρῶν ἑκάστῳ, ὧν ἐξελέξω τὰ χαρίσματα· ὁ τάγματα διάφορα τῇ Ἐκκλησίᾳ σου δωρησάμενος, καὶ βαθμοὺς λειτουργίας καταστησάμενος ἐν αὐτῇ, πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν Ἁγίων σου, καὶ ἀχράντων Μυστηρίων· ὁ τῇ σῇ ἀρρήτῳ προγνώσει ὁρίσας καὶ τοῦτον τὸν δοῦλόν σου, ἄξιον εἶναι τοῦ ὑπηρετεῖν τῇ Ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ. Αὐτὸς Δέσποτα, ἀκατάγνωστον αὐτὸν ἐν πᾶσι διαφύλαξον. Καὶ δὸς αὐτῷ ἀγαπᾷν εὐπρέπειαν Οἴκου σου, παρεστάναι ταῖς θύραις τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου σου, ἀνάπτειν λύχνον σκηνώματος δόξης σου. Καὶ φύτευσον αὐτὸν ἐν τῇ Ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ ὡς ἐλαίαν κατάκαρπον, καρποφοροῦντα καρπὸν δικαιοσύνης, καὶ τέλειον ἀνάδειξον δοῦλόν σου ἐν καιρῷ τῆς Παρουσίας σου, τῆς τῶν εὐαρεστησάντων σοι ἀπολαῦσαι ἀμοιβῆς. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, δεχόμενος ὁ Ἀρχιερεὺς τὸ μανδύλιον, ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ του Χειροτονουμένου. Ὁμοίως δίδωσιν αὐτῷ, καὶ τὸ Χερνιβόξεστον· Ὁ δὲ λαβὼν, ἀσπάζεται τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ βάλλει ὕδωρ εἰς τὰς χεῖρας αὐτου, καὶ νίπτεται· Λέγων καὶ τὸ, Ὁ σοι πιστοί· Τρίς. Καὶ οὕτω λαμβάνων εὐλογίαν, ἀπερχόμενος, ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν, καὶ λέγει, τὸ Τρισάγιον· Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν· τὸ Κύριε ἐλέησον, Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν. Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον· Καὶ εἴτι ἄλλο δόξει αὐτῷ εἰπεῖν μυστικῶς.

Μετὰ δὲ τὴν μεγάλην Εἴσοδον, ὅταν θυμιᾷ ὁ Διάκονος τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, πάλιν νίπτεται ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὸ Λεκανίδιον, ὅπερ φέρει ὁ μέλλων Χειροτονεῖσθαι. Εἰσοδεύει δὲ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν μεγάλην Εἴσοδον, πάντων ἐξόπισθεν, κρατῶν καὶ τὸ Χερνιβόξεστον, καὶ τὰ ἑξῆς· Καὶ μετὰ τὴν Εἴσοδον, εἰσέρχονται ὅλοι εἰς τὸ Ἅγιον Θυσιαστήριον, ἀλλ' αὐτὸς μένει ἔξω, ἕως εἰς τὸν συνήθη τόπον. Καὶ οὕτω γίνεται, καὶ εἴπερ εἰσὶν οἱ χειροτονούμενοι πολλοί· Τῆς Εὐχῆς ὑπαλλασσομένης πρὸς τοὺς πολλούς.

ΤΑΞΙΣ

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΔΙΑΚΟΝΟΥ·

Μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἀρχιερέα τὴν Ἐκφώνησιν, τὸ, Καὶ ἔσαι τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἐξελθόντες δύο Διάκονοι ἐκ τοῦ Ἁγίου Βήματος, λαμβάνουσι τὸν μέλλοντα χειροτονεῖσθαι Διάκονον, ἕσωτα ἐν τῇ Σολέᾳ, καὶ εἰσάγουσιν αὐτὸν εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, κυκλοῦντες τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν τρὶς, καὶ ψάλλοντες τὸ, Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες. Εἶτα προσερχόμενος τῷ Ἀρχιερεῖ, Σφραγίζεται γ'. τὴν κεφαλήν. Καὶ κελεύει ἀποζώσασθαι τοῦτον, καὶ ἀρθῆναι τὸ μανδύλιον. Εἶτα ἐρείδει ὁ χειροτονούμενος τὸ μέτωπον αὐτοῦ τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ, καὶ κλίνει τὸ γόνυ τὸ δεξιόν. Καὶ τοῦ Ἀρχιδιακόνου ἐκφωνήσαντος τὸ, Πρόσχωμεν. Ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων ἐπικειμένην τὴν χεῖρα τῇ κεφαλῇ τοῦ χειροτονουμένου, Ἐκφωνεῖ οὕτως·

Ἡ Θεία Χάρις ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, προχειρίζεται (τὸν δεῖνα) τὸν εὐλαβέστατον Ὑποδιάκονον, εἰς Διάκονον, εὐξώμεθα οὖν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Καὶ ψάλλεται εὐθὺς τὸ, Κύριε ἐλέησον· ἐκ γ'. παρὰ τῶν ἐν τῷ Βήματι, καὶ παρὰ τῶν ἐκτός. Καὶ Ὁ Ἀρχιερεὺς σφραγίζει γ'. τὴν αὐτοῦ κεφαλήν. καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων τὴν χεῖρα ἐπικειμένην, εὔχεται οὕτως.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ προγνώσει τῇ σῇ τὴν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος χορηγίαν καταπέμπων ἐπὶ τοὺς ὡρισμένους ὑπὸ τῆς σῆς ἀνεξιχνιάστου δυνάμεως λειτουργοὺς γενέσθαι, καὶ ἐξυπηρετεῖσθαι τοῖς ἀχράντοις σου Μυστηρίοις· αὐτὸς Δέσποτα, καὶ τοῦτον, ὃν εὐδόκησας προχειρισθῆναι παρ' ἐμοῦ εἰς τὴν τῆς Διακονίας λειτουργίαν, ἐν πάσῃ σεμνότητι διατήρησον, ἔχοντα τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει· δώρησαι δὲ αὐτῷ τὴν χάριν, ἣν ἐδωρήσω Στεφάνῳ τῷ Πρωτομάρτυρί σου, ὃν καὶ ἐκάλεσας πρῶτον εἰς τὸ ἔργον τῆς Διακονίας σου, καὶ καταξίωσον αὐτὸν κατὰ τὸ σοὶ εὐάρεστον οἰκονομῆσαι τὸν παρὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος δεδωρημένον αὐτῷ βαθμόν. Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες, βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται, καὶ τέλειον ἀνάδειξον δοῦλόν σου. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, λέγει ὁ Ἀρχιδιάκονος λεπτῇ φωνῇ, ὅσον ἀκούειν τοὺς συμπαρόντας Διακόνους,

ους, ϗ ἀποκρίνεσθαι, τὰ Διακονικὰ ταῦτα.

ΕΝ εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης ϗ τῆς σωτηρίας.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) Ἱερωσύνης, ἀντιλήψεως, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, ϗ σωτηρίας αὐτοῦ, ϗ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος) τοῦ νυνὶ προχειριζομένου Διακόνου, ϗ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ Φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν ἄσπιλον, ϗ ἀμώμητον αὐτῷ τὴν Διακονίαν χαρίσηται, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης Πόλεως.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Καὶ τούτων λεγομένων.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων τὴν χεῖρα ἐπικειμένην, εὔχεται οὕτως.

Ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ τῇ ἀφθάρτῳ σου Φωνῇ τοῖς Ἀποστόλοις σου θεσπίσας τὸν τῆς Διακονίας νόμον, ϗ τὸν Πρωτομάρτυρα Στέφανον τοιοῦτον ἀναδείξας, ϗ πρῶτον αὐτὸν κηρύξας τὸ τοῦ Διακόνου πληροῦντα ἔργον, καθὼς γέγραπται ἐν τῷ ἁγίῳ σου Εὐαγγελίῳ· Ὅστις θέλει ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔσω ὑμῶν Διάκονος. Σὺ Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ϗ τὸν δοῦλον σου τοῦτον, ὃν κατηξίωσας τὴν τοῦ Διακόνου ὑπεισελθεῖν λειτουργίαν, πλήρωσον πάσης πίστεως, ϗ ἀγάπης, ϗ δυνάμεως, ϗ ἁγιασμοῦ, τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου ϗ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος· οὐ γὰρ ἐν τῇ ἐπιθέσει τῶν ἐμῶν χειρῶν, ἀλλ᾽ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ τῶν πλουσίων σου οἰκτιρμῶν δίδοται χάρις τοῖς ἀξίοις σου, ἵνα ϗ οὗτος πάσης ἁμαρτίας ἐκτὸς γενόμενος, ἐν τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεώς σου ἀμέμπτως σοι παραστῇ, ϗ τὸν μισθὸν τὸν ἀδιάψευστον τῆς σῆς ἐπαγγελίας κομίσηται. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ Ἀμήν, περιτίθησι τὸ Ὡράριον τῷ χειροτονηθέντι, κατὰ τὸν ἀριστερὸν ὦμον, λέγων· Ἄξιος· ϗ ψάλλεται συνήθως τρίτον τὸ, Ἄξιος· παρὰ τῶν τοῦ Βήματος, ϗ τρίτον παρὰ τῶν Ψαλτῶν. Εἶτα ἐπιδίδωσιν αὐτῷ ὁ Ἀρχιερεὺς Ἅγιον ῥιπίδιον, λέγων ὁμοίως· Ἄξιος. ϗ ἀσπάζονται αὐτὸν πάντες οἱ Διάκονοι

Ὁ δὲ τὸ ῥιπίδιον λαβὼν, ἵσταται ἐκ πλαγίου τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ μέρους, ϗ ῥιπίζει ἐπάνω τῶν Ἁγίων. ϗ ὁ ἕτερος Διάκονος ἵσταται ἔξω τοῦ Βήματος ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, ϗ λέγει·

Πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι, ϗ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, Καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς δὲ τὸν τῆς Μεταλήψεως καιρὸν, πρῶτος τῶν ἄλλων ὁ Χειροτονηθεὶς μετέχει τῶν Θείων Μυστηρίων, ϗ λέγει τὰ Διακονικὰ εἰς τὸν τόπον αὐτῶν, ἤγουν τὸ, Ὀρθοὶ μεταλαβόντες.

Ταῦτα δὲ γίνεται, ὅταν γίνηται Λειτουργία τελεία· Ἐπεὶ δὲ ϗ ἐν ταῖς Προηγιασμέναις γίνεται.

Ἰστέον, ὅτι μετὰ τὸ ἀποθεῖναι τὰ Προηγιασμένα ἐν τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ, πρὶν εἰπεῖν τὸν Διάκονον· Πληρώσωμεν τὴν δέησιν. Προσάγεται ὁ μέλλων χειροτονεῖσθαι, ϗ γίνεται ἡ τάξις τῆς Χειροτονίας, ὡς ἔφημεν.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ

Μετὰ τὸ πληρωθῆναι τὸν Χερουβικὸν Ὕμνον, ἵσαται ἐν τῇ Σολέᾳ ὁ μέλλων χειροτονεῖσθαι Πρεσβύτερος· καὶ ἐξερχόμενοι δύο Διάκονοι, λαμβάνουσιν αὐτὸν ἐξ ἑκατέρου μέρους, καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἄχρι τῶν Ἁγίων Θυρῶν. ἐκεῖ δὲ ἀπολύουσιν αὐτὸν οἱ Διάκονοι, καὶ λαμβάνουσιν αὐτὸν δύο Πρεσβύτεροι, ὁ πρῶτος, καὶ ὁ δεύτερος, καὶ κυκλοῦσι τρὶς τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, ψάλλοντες καὶ τὸ, Ἅγιοι Μάρτυρες οἱ καλῶς ἀθλήσαντες.

Ἰστέον δὲ, ὅτι ὅταν ψάλλωσι τὸ, Ἅγιοι Μάρτυρες, κάθηται ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς θρονίον· καὶ ἐκεῖ, ὅπου κυκλοῦσι γύρωθεν, ὅταν ἔρχωνται ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως, ποιοῦσι μετάνοιαν, καὶ ὁ Χειροτονούμενος ἀσπάζεται τὸ γόνυ τοῦ Ἀρχιερέως ἐπάνω τοῦ Ὠμοφορίου.

Εἶτα ἀνίσταται ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ προσέρχεται αὐτῷ ὁ Χειροτονούμενος, καὶ σφραγίζεται τρίτον τὴν κεφαλὴν παρ' αὐτοῦ. Καὶ ἱερέας τὸ μέτωπον τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ, κλίνει καὶ ἄμφω τὰ γόνατα· καὶ ἐκφωνοῦντος τοῦ Διακόνου, Πρόσχωμεν, εὐθὺς Ἐκφωνεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἔχων καὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐπικειμένην αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ.

Ἡ Θεία χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα, καὶ τὰ ἐλλείποντα αναπληροῦσα, Προχειρίζεται (τόν δε) τὸν εὐλαβέστατον Διάκονον, εἰς Πρεσβύτερον. Εὐξώμεθα οὖν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Καὶ λέγουσι τὸ, Κύριε ἐλέησον, τρὶς, οἱ ἐντὸς τοῦ Βήματος, ὁμοίως καὶ οἱ ψάλται. Πάλιν οὖν σφραγίσας αὐτὸν, γʹ. καὶ τὴν χεῖρα ἔχων ἐπικειμένην, τοῦ Διακόνου εἰπόντος, Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς ὁ ἄναρχος, καὶ ἀτελεύτητος, ὁ πάσης κτίσεως πρεσβύτατος ὑπάρχων· ὁ τῇ προσηγορίᾳ τοῦ Πρεσβυτέρου τιμήσας τοὺς ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ ἀξιωθέντας ἱερουργεῖν τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας· Αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων, καὶ τοῦτον, ὃν ηὐδόκησας Προχειρισθῆναι παρ' ἐμοῦ, ἐν ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ, καὶ ἀκλινεῖ τῇ πίστει εὐδόκησον ὑποδέξασθαι τὴν μεγάλην ταύτην χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος καὶ

τέλειον

τέλειον ἀνάδειξον δοῦλον σου, ἐν πᾶσιν εὐαρεστοῦντά σοι, ϗ ἀξίως πολιτευόμενον τῆς δωρηθείσης αὐτῷ ὑπὸ τῆς σῆς προγνωστικῆς δυνάμεως μεγάλης ταύτης Ἱερατικῆς τιμῆς.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, ϗ σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, ϗ ἡ δύναμις, ϗ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, ϗ τοῦ Υἱοῦ, ϗ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἀεὶ, ϗ εἰς ϗ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, λέγει ὁ Πρωτοπαπᾶς λεπτῇ φωνῇ, ὅσον ἀκούειν τοὺς συμπαρόντας, ϗ ἀποκρίνεσθαι, τὰ Διακονικὰ ταῦτα.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), ἱερωσύνης, ἀντιλήψεως, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας αὐτοῦ, ϗ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δε,) τοῦ νυνὶ Προχειριζομένου Πρεσβυτέρου, ϗ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ Φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ἄσπιλον, καὶ ἀμώμητον αὐτῷ τὴν Ἱερωσύνην χαρίσηται, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης, πάσης Πόλεως, Χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ϗ διαφύλαξον ἡμᾶς. ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, ϗ Ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς, ϗ ἀλλήλους, ϗ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἔχων τὴν χεῖρα ἐπικειμένην,

Εὔχεται οὕτως.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἐν δυνάμει, ϗ ἀνεξιχνίαστος ἐν συνέσει, ὁ θαυμαστὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· Αὐτὸς Κύριε, ϗ τοῦτον, ὃν ηὐδόκησας τὸν τοῦ Πρεσβυτέρου ὑπεισελθεῖν βαθμὸν, πλήρωσον τῆς τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος δωρεᾶς· ἵνα γένηται ἄξιος, παρεστάναι ἀμέμπτως τῷ Θυσιαστηρίῳ σου, κηρύσσειν τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας σου, ἱερουργεῖν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας σου, προσφέρειν σοι δῶρα, καὶ θυσίας πνευματικὰς, ἀνακαινίζειν τὸν Λαόν σου διὰ τῆς τοῦ λουτροῦ παλιγγενεσίας. ὅπως ϗ αὐτὸς ὑπαντήσας ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐπιδημίᾳ τοῦ μεγάλου Θεοῦ, ϗ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ, δέξηται τὸν μισθὸν τῆς ἀγαθῆς οἰκονομίας τοῦ οἰκείου τάγματος ἐν τῷ πλήθει τῆς ἀγαθότητός σου.

Ὅτι ηὐλόγηται, καὶ δεδόξασαι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς Ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, ἀνίστησιν αὐτὸν, καὶ φέρει τὸ ὄπισθεν τοῦ Ὠραρίου αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ δεξιοῦ μέρους, λέγων· Ἄξιος.

Εἶτα ἐνδύων αὐτὸν τὸ Φελώνιον, ἐκφωνεῖ καὶ αὖθις τὸ, Ἄξιος. καὶ ψάλλουσιν αὐτὸ οἱ τοῦ Βήματος, καὶ οἱ Ψάλται. Καὶ οὕτως ἀσπάζεται τὸν Ἀρχιερέα, καὶ τοὺς Πρεσβυτέρους, Καὶ ἀπερχόμενος, ἵσταται μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων, ἀναγινώσκων τὰς Εὐχάς.

Καὶ ὁ Διάκονος ἵσταται εἰς τὸν συνήθη τόπον, λέγων τὸ, Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν, τῷ Κυρίῳ.

Ὅταν δὲ τελειωθῶσι τὰ Ἅγια, καὶ μέλλῃ εἰπεῖν· Ὥστε γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάνουσιν· Προσέρχεται ὁ χειροτονηθεὶς, καὶ ἐπιδίδωσιν αὐτῷ ὁ Ἀρχιερεὺς τὸν Ἅγιον Ἄρτον, λέγων οὕτω.

Λάβε τὴν παρακαταθήκην ταύτην, καὶ φύλαξον αὐτὴν ἕως τῆς δευτέρας Παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτε παρ᾽ αὐτοῦ μέλλεις απαιτεῖσθαι αὐτήν.

Ὁ δὲ λαβὼν, ἀσπάζεται τὴν χεῖρα τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ μεθίσταται ἐν ᾧ πρότερον ἵστατο τόπῳ, τὰς μὲν χεῖρας θεὶς ἐπάνω τῆς Ἁγίας τραπέζης, καθ᾽ ἑαυτὸν δὲ λέγων τὸ, Κύριε ἐλέησον· καὶ τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ὅτε δὲ μέλλει εἰπεῖν· Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις. τότε ὁ Χειροτονηθεὶς ἀποδίδωσι τὸν Ἅγιον Ἄρτον, καὶ παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως μεταλαμβάνει πρῶτος τῶν ἄλλων, καὶ λέγει καὶ τὴν Ὀπισθάμβωνον Εὐχήν.

ΤΑ-

ΤΑΞΙΣ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΤΩν Ἱερέων, ϗ Διακόνων παρὰ τοῦ πρώτου τῶν Ἀρχιερέων εὐλογίαν λαβόντων, εἰσέρχονται ἐν τῷ Βήματι, ϗ ἐνδύονται τὰς Ἱερατικὰς αὐτῶν Στολάς· Ἑνὸς δὲ τῶν Ἱερέων Προσκομιδὴν ποιουμένου, ἐξέρχονται οἱ Διάκονοι μετὰ τοῦ τρικηρίου, ποιοῦντες μετάνοιαν τῷ Ἀρχιερεῖ. ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς κατερχόμενος τοῦ Θρόνου, ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Πυλῶν, λαμβάνων καιρὸν, ὡς σύνηθες· Ἐρχομένου δὲ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, ϗ ἐν τῷ ἑτοιμασθέντι τόπῳ καθεζομένου, ἔρχονται οἱ δύο Συλλειτουργοὶ Ἀρχιερεῖς, ποιοῦντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ σχῆμα μετανοίας, καὶ οὕτως εἰσέρχονται ἐν τῷ Βήματι ϗ ἐνδύονται τὰ Ἀρχιερατικὰ αὐτῶν Ἄμφια. Ἔρχεται δὲ ϗ ὁ Ὑποψήφιος, λαμβάνων παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως εὐλογίαν· ϗ εἰσερχόμενος ἐν τῷ Βήματι, ἐνδύεται ϗ αὐτὸς Ἐπιτραχήλιον ϗ Φελώνιον. Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς ἀνιστάμενος ἐνδύεται ἅπασαν τὴν Ἀρχιερατικὴν στολήν. Εἶθ' οὕτως προσκαλοῦνται οἱ Διάκονοι τοὺς Ἀρχιερεῖς, ϗ Ἱερεῖς, ἐξελθεῖν τοῦ Βήματος· Αὐτοὶ δὲ ἐξελθόντες, ἵστανται κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν ἔνθεν, ϗ ἔνθεν, πλησίον τοῦ Ἀρχιερέως. Τοῦ δὲ Ὑποψηφίου ἐν τῷ Βήματι ὄντος, ϗ τοῦ Ἀετοῦ προετοιμασθέντος, ϗ ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Πυλῶν τεθέντες, εἰσέρχονται δύο Διάκονοι διὰ τῆς μέσης Πύλης, ϗ ἐξάγουτες τὸν Ὑποψήφιον, τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἐν ταῖς χερσὶ κρατοῦντα· αὐτὸν μὲν ἱστῶσιν ἐπάνω τοῦ Ἀετοῦ· τῶν δὲ Διακόνων τὸ, Πρόσχωμεν, ἐκφωνούντων, ὁ Ὑποψήφιος ἀνοίγων τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει μεγάλῃ τῇ Φωνῇ.

(Ὁ δεῖνα) Ἐλέῳ Θεοῦ Ὑποψήφιος τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως.
(τῆς δεῖνος) οἰκείᾳ χειρὶ προέταξα.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν· ϗ τὰ λοιπὰ μέχρι τέλους.

Καὶ καθεξῆς ἀναγινώσκει ϗ τὰς ἐν τῷ Εὐχολογίῳ ἑτέρας δύο Ὁμολογίας, προστιθεὶς ϗ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν.

(Ὁ δεῖνα) Ἐλέῳ Θεοῦ Ὑποψήφιος τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως
(τῆς δεῖνος), οἰκείᾳ χειρὶ ὑπέταξα.

Καὶ λαμβάνουσι τὸ Εὐαγγέλιον παρ' αὐτοῦ, ϗ τιθέασιν αὐτὸ ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Οἱ δὲ Διάκονοι προσφέρουσιν αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως, λέγοντες τὸ, Κέλευσον, Κελεύσατε, κατὰ τὴν τάξιν. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς εὐλογῶν αὐτὸν, λέγει,

Ἡ Χάρις

Η Χάρις τοῦ Παναγίου, καὶ ζωοποιοῦ Πνεύματος διὰ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος Προχειρίζεταί σε Μητροπολίτην τῆς Ἁγιωτάτης Μητροπόλεως (τῆς δεῖνος) Οἱ δὲ Ψάλται λέγουσιν· Εἰς πολλὰ ἔτη.

Καὶ ἀσπάζεται αὐτὸς μὲν τὴν χεῖρα αὐτοῦ· ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς τοῦτον ἐν τῷ μετώπῳ, καὶ τοῖς ὤμοις, ὡσαύτως καὶ οἱ δύο συλλειτουργοί· Εἶτα πάλιν ςρέφεται, καὶ ἵςαται ἐν τῷ Ἀετῷ· Δύο δὲ τῶν πρώτων Ἱερέων λαμβάνουσιν αὐτὸν, καὶ προσφέρουσι τῷ Ἀρχιερεῖ λέγοντες τὸ, Κελεύσατε, ὡς καὶ οἱ Διάκονοι. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς πάλιν εὐλογῶν αὐτὸν, λέγει.

Η Χάρις τοῦ Παναγίου, καὶ ζωοποιοῦ Πνεύματος ἔσω μετὰ σοῦ, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Οἱ Ψάλται· Εἰς πολλὰ ἔτη. Καὶ πάλιν ἀσπάζονται αὐτὸν καὶ οἱ τρεῖς Ἀρχιερεῖς, ὡς καὶ πρότερον· Εἶτα εἰσέρχεται ἐν τῷ Βήματι, καὶ ἐνδύεται ἅπασαν τὴν Ἱερατικὴν Στολήν· Ἄρχονται δὲ τῆς Ἱερᾶς λειτουργίας· καὶ αὐτὸς οὐκ ἐξέρχεται ἐν τῇ Εἰσόδῳ. Δίδονται δὲ Κηρία πᾶσι τοῖς ἐν τῷ Ναῷ Ἱερωμένοις τε, καὶ λαϊκοῖς. Μετὰ δὲ τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰς Φήμας, λαμβάνουσιν αὐτὸν δύο Ἱερεῖς παρ' ἑκάτερα· καὶ ἀγαγόντες αὐτὸν διὰ τοῦ βορείου κλίτους, ἵςανται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, καὶ κελεύουσιν αὐτὸν, λέγοντες τὸ, Κέλευσον, Κελεύσατε, Κέλευσον Δέσποτα ἅγιε.

Φθασάντων δὲ αὐτῶν εἰς τὴν ὡραίαν Πύλην, λαμβάνουσιν αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν οἱ Συλλειτουργοῦντες τῷ πρώτῳ Ἀρχιερεῖ Ἐπίσκοποι, καὶ περιάγουσιν αὐτὸν, κυκλοῦντες τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν τρὶς, καὶ ψάλλοντες τὰ συνήθη τροπάρια, τὸ, Ἅγιοι μάρτυρες. καὶ τὸ, Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸ, Ἠσαΐα χόρευε.

Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ πρῶτος, Ἀρχιερεὺς ἄνεισιν εἰς τὴν κρηπῖδα τὴν πρὸ τῆς Ἁγίας Τραπέζης· καὶ προσάγεται τούτῳ παρὰ τῶν προειρημένων Ἀρχιερέων ὁ χειροτονεῖσθαι μέλλων ἐκ τοῦ δεξιοῦ μέρους, καὶ κλίνει ἀμφότερα τὰ γόνατα, καὶ τίθησι τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης συνηρμοσμένας ἐπ' ἀλλήλας, ἐφ' αἷς καὶ τὸ μέτωπον αὐτοῦ ἐπερείδει μετ' εὐλαβείας· Τοῦ δὲ Ἀρχιερέως ἐπιθέντος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ χειροτονεῖσθαι μέλλοντος, τό, τε Ὠμοφόριον, καὶ τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον· ἔρχεται ὁ Χαρτοφύλαξ ἐκ τοῦ ἀριςεροῦ μέρους, καὶ δίδωσιν αὐτῷ χάρτην, ἐν ᾧ γέγραπται.

Εἰ μὲν Πατριάρχης ἐςὶν ὁ Χειροτονῶν, ταῦτα.

Ψήφῳ, καὶ δοκιμασίᾳ τῶν Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν, καὶ Ἀρχιεπισκόπων, καὶ Ἐπισκόπων.

Εἰ δὲ Μητροπολίτης, ταῦτα.

Ψήφῳ, καὶ δοκιμασίᾳ τῶν Θεοφιλεςάτων Ἐπισκόπων, καὶ τῶν ὁσιωτάτων Πρεσβυτέρων.

Η Θεία χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα. καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα Προχειρίζεται (τὸν δεῖνα) τὸν Θεοφιλέςατον Πρεσβύτερον, Ἐπίσκοπον τῆς Θεοσώςου Πόλεως (τῆς δε.) Εὐξώμεθα οὖν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Καὶ

Καὶ ψάλλουσιν οἱ τοῦ Βήματος, καὶ οἱ ἐκτὸς τὸ, Κύριε ἐλέησον, τρίς.

Ἐπιδιδομένου τοίνυν τοῦ τοιούτου χάρτου τῷ Ἀρχιερεῖ· καὶ τοῦ Χαρτοφύλακος, ἢ τοῦ Ἀρχιδιακόνου λέγοντος, τὸ, Πρόσχωμεν. ὁ Ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκει τὰ γεγραμμένα εἰς ἐπήκοον τῶν περιεστώτων· καὶ πάντων φωνούντων τὸ, Κύριε ἐλέησον. ὡς προδεδήλωται, ἀναπτύσει τὸ Εὐαγγέλιον ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ ἐπιτίθησι τῇ κεφαλῇ, καὶ τῷ τραχήλῳ τοῦ Χειροτονουμένου, συνεφαπτομένων καὶ τῶν ἄλλων Ἀρχιερέων.

Εἶτα ποιῶν σταυροὺς τρεῖς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἔχων ἐπικειμένην αὐτῷ τὴν χεῖρα, Εὔχεται οὕτω.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ νομοθετήσας ἡμῖν διὰ τοῦ πανευφήμου σου Ἀποστόλου Παύλου, βαθμῶν, καὶ ταγμάτων τάξιν εἰς τὸ ἐξυπηρετεῖσθαι, καὶ λειτουργεῖν τοῖς σεπτοῖς, καὶ ἀχράντοις σου Μυστηρίοις ἐν τῷ Ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ· πρῶτον Ἀποστόλους, δεύτερον Προφήτας, τρίτον Διδασκάλους· Αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων, καὶ τοῦτον τὸν ψηφισθέντα, καὶ ἀξιωθέντα ὑπεισελθεῖν τὸν Εὐαγγελικὸν ζυγὸν, καὶ τὴν Ἀρχιερατικὴν Ἀξίαν, διὰ τῆς χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ τῶν συμπαρόντων Λειτουργῶν, καὶ Συνεπισκόπων, τῇ ἐπιφοιτήσει, καὶ δυνάμει, καὶ χάριτι τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνίσχυσον, ὡς ἐνίσχυσας τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους, καὶ Προφήτας, ὡς ἔχρισας τοὺς Βασιλεῖς, ὡς ἡγίασας τοὺς Ἀρχιερεῖς, καὶ ἀνεπίληπτον αὐτοῦ τὴν Ἀρχιερωσύνην ἀπόδειξον· καὶ πάσῃ σεμνότητι κατακοσμῶν, ἅγιον ἀνάδειξον, εἰς τὸ ἄξιον γενέσθαι, τοῦ αἰτεῖν αὐτὸν τὰ πρὸς σωτηρίαν τοῦ Λαοῦ, καὶ ἐπακούειν σε αὐτοῦ.

Ὅτι ἡγίασταί σου τὸ Ὄνομα καὶ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν. Λέγει εἷς τῶν Συγχειροτονούντων Ἀρχιερέων λεπτῇ φωνῇ, ὥστε ἀκούειν τοὺς συνόντας Ἀρχιερεῖς, καὶ ἀποκρίνεσθαι, τὰ Διακονικὰ ταῦτα.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος,) Ἱερωσύνης, ἀντιλήψεως, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, καὶ σωτηρίας αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦδε,) τοῦ νυνὶ Προχειριζομένου Ἐπισκόπου, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ Φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ἄσπιλον, καὶ ἀμώμητον αὐτῷ τὴν Ἀρχιερωσύνην χαρίσηται, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης, πάσης Πόλεως, Χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν χρηζόντων τῆς παρὰ τȣ̃ Θεȣ̃ βοηθείας, ϗ ἀντιλήψεως, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τȣ̃ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνȣ, ϗ ἀνάγκης, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβȣ̃, σῶσον, ἐλέησον, ϗ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντȣ, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξȣ δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκȣ, ϗ Ἀειπαρθένȣ Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτȣ̀ς, ϗ ἀλλήλȣς, ϗ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριςῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Καὶ τȣ́των λεγομένων, ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων ὡσαύτως τῇ τȣ̃ Χειροτονȣμένȣ κορυφῇ τὴν χεῖρα ἐπικειμένην, Εὔχεται ὕτως·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὴν ἀνθρώπȣ φύσιν τὴν τῆς Θεότητος ὑπενεγκεῖν ȣ̓σίαν, τῇ σῇ οἰκονομίᾳ ὁμοιοπαθεῖς ἡμῖν διδασκάλȣς καταςήσας, τὸν σὸν ἐπέχοντας Θρόνον, εἰς τὸ ἀναφέρειν σοι Θυσίαν, ϗ προσφορὰν ὑπὲρ παντὸς τȣ̃ Λαȣ̃ σȣ· Σὺ Χριςὲ ϗ τȣ̃τον τὸν ἀναδειχθέντα οἰκονόμον τῆς Ἀρχιερατικῆς χάριτος, ποίησον γενέσθαι μιμητὴν σȣ̃ τȣ̃ ἀληθινȣ̃ Ποιμένος, τιθέντα τὴν ψυχὴν αὐτȣ̃ ὑπὲρ τῶν προβάτων σȣ· ὁδηγὸν τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει, παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, φωςῆρα ἐν Κόσμῳ· ἵνα καταρτίσας τὰς ψυχὰς τὰς ἐμπιςευθείσας αὐτῷ ἐπὶ τῆς παρȣ́σης ζωῆς, παραςῇ τῷ Βήματί σȣ ἀκαταισχύντως, ϗ τὸν μέγαν μισθὸν λάβῃ, ὃν ἡτοίμασας τοῖς ἀθλήσασιν ὑπὲρ τȣ̃ κηρύγματος τȣ̃ Εὐαγγελίȣ.

Σὸν γάρ ἐςι τὸ ἐλεεῖν, ϗ σώζειν ἡμᾶς ὁ Θεός· ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμὴν, αἴρει τὸ Εὐαγγέλιον, ϗ τίθησιν εἰς τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν· ϗ ὕτως ἐπιτίθησι τῷ Χειροτονηθέντι τὸ Ὠμοφόριον λέγων Ἄξιος. ὁμοίως ϗ ὁ Κλῆρος τὸ αὐτό.

Εἶτα τὸν Χειροτονηθέντα ἀσπάζεται ὁ Χειροτονήσας, ϗ οἱ λοιποὶ Ἐπίσκοποι. Καὶ τῆς συνήθȣς Εὐφημίας τελȣμένης, ἀνέρχονται εἰς τὸ Σύνθρονον· ϗ πρῶτος τῶν ἄλλων τȣ̃ τιμίȣ Σώματος, ϗ Αἵματος τȣ̃ Χριςȣ̃ μεταλαμβάνει· Αὐτὸς ϗ τῷ Χειροτονήσαντι, ϗ τοῖς λοιποῖς μεταδίδωσι.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΠΡΟΧΕΙΡΙΣΕΙ ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ.

Π Αρχίνεται ὁ Ἀρχιερεὺς ἐν τῇ Μονῇ· καὶ εἴπερ βούληται λειτουργῆσαι, ἀλλάσσει πᾶσαν τὴν Ἀρχιερατικὴν στολήν, καὶ γίνεται Εὐλογητός. Τρισάγιον. Τροπάριον τοῦ κατὰ τὴν Μονὴν Ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Εἶτα προσφέρεται ὁ Ὑποψήφιος ὑπὸ τῶν τῆς Μονῆς Ἱερομονάχων ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως οὕτω.

Προσφέρεται ὁ αἰδεσιμώτατος Ἱερομόναχος (ὁ δεῖνα,) καὶ Ὑποψήφιος στερεωμένος ἐπὶ τῷ λαβεῖν τὰς Ἁγίας εὐχάς, καὶ ἀθεσπισθῆναι εἰς Ἡγούμενον, καὶ Ποιμένα τῆς σεβασμίας Μονῆς (τῆς δεῖνος.)

Καὶ μετὰ τὴν δευτέραν προσαγωγήν, βοᾷ ὁ Ἀρχιερεύς.

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ σοῦ, φωτίζουσα, στηρίζουσα, καὶ συνετίζουσά σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

Καὶ λέγει ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως· Πρόσχωμεν.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἐπικειμένην ἔχων τὴν χεῖρα, ἐπεύχεται οὕτως.

Ὁ Θεὸς ὁ διαπαντὸς τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας πρόνοιαν ποιούμενος, ὁ καὶ τὴν λογικὴν ταύτην Ποίμνην ἐπὶ τὸ αὐτὸ συναγαγών· αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων τῇ ἀμέτρῳ σου φιλανθρωπίᾳ ἄμεμπτον τὸν δοῦλόν σου διατήρησον, τὰς σὰς ἐντολὰς ἀδιαλείπτως φυλάττοντα, πρὸς τὸ μὴ ἀπολέσθαι ἐξ αὐτῆς ἓν πρόβατον, καὶ ὑπὸ λύκου ἐναντίου φθαρῆναι, καὶ τὸν δοῦλόν σου τοῦτον, ὃν ηὐδόκησας καταστῆναι ἐπ' αὐτῆς Ἡγούμενον, ἄξιον ἀνάδειξον τῆς σῆς ἀγαθότητος, καὶ πάσαις ταῖς ἀρεταῖς διακόσμησον, διὰ τῶν ἰδίων ἔργων ἀγαθὸν τύπον τοῖς ὑπ' αὐτὸν γενόμενον, ὥστε αὐτοὺς ζηλωτὰς γενέσθαι, τῆς ἀμέμπτου αὐτοῦ πολιτείας· καὶ σὺν αὐτῷ ἀκατακρίτως στῆναι τῷ φοβερῷ σου Βήματι.

Ἐκφώνως. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα:

Καὶ εὐθὺς εἷς τῶν Ἱερέων λέγει.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας. Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου.

Ὑπὲρ τοῦ Ἐπισκόπου (τοῦ δεῖνος,) καὶ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ (τοῦ δεῖνος) τοῦ νυνὶ προχειριζομένου εἰς Ἡγούμενον, καὶ ποιμένα τῆς σεβασμίας Μονῆς (τῆς δεῖνος), τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ ὁμονοίᾳ, καὶ ἀγαθῇ καταστάσει διαφυλάξῃ τὴν

αὐτῦ ἀδελφότητα, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν πάντων, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνυ, καὶ ἀνάγκης, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντυ, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξυ, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκυ, καὶ Ἀειπαρθένυ Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτὺς, καὶ ἀλλήλυς, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ἐκφώνησις. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Κ Αῖνον Κύριε τὸ ὖς συ, καὶ ἐπάκυσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ ἀνάδειξον τὸν δῦλόν συ τῦτον, τὸν Καθηγύμενον ταύτης τῆς σεβασμίας Μονῆς πιςὸν, καὶ φρόνιμον οἰκονόμον τῆς ἐμπιςευθείσης αὐτῷ ὑπὸ τῆς σῆς χάριτος λογικῆς Ποίμνης, ποιῦντα ἐν πᾶσι τὸ θέλημά συ, καὶ ἄξιον τῆς ἐπυρανίυ συ Βασιλείας γενόμενον.

Ἐκφώνως· Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ.

Καὶ ἐνθρονιάζει αὐτὸν μέσον τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ δίφρυ, καὶ ἐπαίρων τὸ παλλίον αὐτῦ, τίθησιν αὐτῷ ἄλλο καινὸν, καὶ λέγει.

Ε Ἐνθρονιάζεται ὁ δῦλος τῦ Θεῦ (ὁ δεῖνα) ὁ Ἱερομόναχος, εἰς Ἡγύμενον καὶ ποιμένα τῆς σεβασμίας Μονῆς (τῆς δεῖνος.) Καὶ ψάλυσιν αὐτὸν ὅλοι οἱ Μοναχοὶ ἐκ γ'. λέγοντες.

Ἄξιος, Ἄξιος, Ἄξιος.

Καὶ ἀσπάζεται ὁ Ἐπίσκοπος τὸν Ἡγύμενον, καὶ ὅλοι οἱ Καλόγεροι, καὶ παραδίδει ὁ Ἀρχιερεὺς αὐτῷ τὴν βακτηρίαν, λέγων·

Λ Ἀβε ταύτην τὴν βακτηρίαν, ἐφ' ᾗ ςηριζόμενος, τὸ Ποίμνιόν συ κυβερνήσεις ὅτι καὶ λόγον μέλλεις ἀποδῦναι ὑπὲρ αὐτῦ τῷ ἡμετέρῳ Θεῷ ἐν ἡμέρᾳ Κρίσεως.

Καὶ πολυχρονᾶται ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ ὁ Ἡγύμενος, καὶ ἄρχεται ἡ Λειτυργία.

ΕΥΧΗ

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΘΕΣΙΑ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Βασιλεῦ προαιώνιε, ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ ἀρχηγέτης τῆς λογικῆς μάνδρας, ὁ τὴν ψυχὴν θέμενος ὑπὲρ τῶν ἰδίων προβάτων· ὁ εἰπὼν· ἔνθα ἂν ὦσι δύο, ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν. Αὐτὸς καὶ νῦν ἐπιφοίτησον τῇ συνελεύσει ταύτῃ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ τὸν παρόντα δοῦλόν σου (ὁ δεῖνα) τὸν προχειρισθέντα εἰς Ἀρχιμανδρίτην, δόκιμον, καὶ ἐξαίρετον μέλος ἀνάδειξον τῆς Ἀδελφότητος ταύτης. Κατεύθυνον αὐτοῦ τὰς ὁδοὺς· φώτισον τὴν διάνοιαν, καὶ τὸν Θεῖόν σου φόβον ἐμφύτευσον τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. Ὥστε ἀμέμπτως, καὶ κατὰ τὸ Ἅγιόν σου θέλημα πολιτεύεσθαι, πιστῶς τε καὶ ἐν ἀληθείᾳ ἐξυπηρετεῖν ταῖς χρείαις τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μονῆς, παντὶ σθένει τὰ συμφέροντα προθυμούμενος, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ τὸ σῶμα διατήρησον ἐκ πάσης ἐπηρείας, καὶ κληρονόμον ποίησον τῆς Βασιλείας σου. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ

Εἰς τὸ γενέσθαι Ἀρχιδιάκονον, ἢ Μέγαν Οἰκονόμον, ἢ Πρωτοπρεσβύτερον.

Αὗται αἱ χειροτονίαι, αἱ ἔξω τοῦ Βήματος, γίνονται οὕτω. Προσφέρεται ὁ χειροτονούμενος, τοῦ Διακόνου κελεύοντος αὐτὸν, καὶ λέγοντος τὸ, Κέλευσον, κελεύσατε. Κέλευσον Δέσποτα Ἅγιε τὸν σοὶ προσφερόμενον.

Ὁ δὲ Πατριάρχης φορῶν ἐπιτραχήλιον, καὶ Ὠμοφόριον, λέγει.

Ἡ Μετριότης ἡμῶν διὰ τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος προχειρίζεταί σε Ἀρχιδιάκονον τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας (ἢ μέγαν Οἰκονόμον ἢ ἄλλο τι.)

Καὶ εὐλογεῖ αὐτὸν, λεγόντων τῶν παρόντων τό.

Εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα, Εἰ δὲ Μητροπολίτης ἐστὶν ὁ Χειροτονῶν, λέγει.

Ἡ ταπεινότης ἡμῶν διὰ τῆς χάριτος τοῦ παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος προχειρίζεταί σε Ἀρχιδιάκονον τῆς καθ' ἡμᾶς Μητροπόλεως, (ἢ Οἰκονόμον ἢ ἄλλο τι.)

Καὶ εὐλογεῖ αὐτὸν ἐπὶ κεφαλῆς, καὶ οὐδέν τι πλέον. Εἰ βούλοιτο δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς, λεγέτω καὶ τὰς εὐχὰς μόνον, ἐπιθεὶς αὐτῷ τὴν χεῖρα.

Καὶ

Καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ Ἀρχιδιακόνου, εὐχέσθω μεγαλοφώνως.

ΔΕ΄σποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν Ἀρχιδιακονίαν τῷ γένει ἡμῶν τῇ ἀφάτῳ σου προμηθείᾳ δωρησάμενος, τοῦ αὐτὴν ἐνδυναμένους διατάττειν, καὶ διακονεῖν ἐν τοῖς ὑποβεβηκόσιν ὑπουργοῖς τῶν Θείων σου Μυστηρίων· Αὐτὸς ἔνδυσον τὴν χάριν ταύτην τῆς Ἀρχιδιακονίας τὸν παρόντα δοῦλόν σου τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν· καὶ κατακόσμησον αὐτὸν τῇ σεμνότητί σου, ἐν ἀρχῇ ἵστασθαι τῶν Διακόνων τοῦ λαοῦ σου, καὶ ὑπόδειγμα καλὸν αὐτὸν γενέσθαι τοῖς μετ' ἔπειτα· ποίησον ἐν γήρει πίονι φθάσαι καὶ δοξάζειν τὸ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπὶ δὲ Μεγάλου Οἰκονόμου λεγέτω τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως.

ΚΎριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομῶν, καὶ τῇ κατὰ σάρκα σου Οἰκονομίᾳ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἐργασάμενος· ὁ τὸν Φρόνιμον οἰκονόμον καλῶς οἰκονομήσαντα, ὡς οἰκοδεσπότης ἐπαινέσας, εὐλόγησον καὶ τὸν παρόντα δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) εἰς Οἰκονόμον· καὶ ἐνδυνάμωσον αὐτὸν καὶ ἐνίσχυσον, πρὸς τὸ πιστῶς καὶ Φρονίμως, καὶ εὐαρέστως σοι οἰκονομεῖν τὰ τῆς Ἐκκλησίας πράγματά τε καὶ χρήματα· ὅπως οὕτω ποιήσας, καὶ οὕτω διακονήσας, ἀξιωθῇ τῆς χαρᾶς τῶν τὰ τάλαντα καλῶς διακονησάντων· ἀποφύγῃ δὲ τὴν φευκτὴν ἐντροπήν τε καὶ κατάκρισιν τοῦ τὸ τάλαντον ὀλιγώρως καταχώσαντος δούλου πονηροῦ. Εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τοῦ Ἁγίου καὶ Πανευφήμου Ἀποστόλου καὶ γενναίου Μάρτυρος Βαρνάβα καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι ἡγίασαι καὶ δεδόξασαι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπὶ δὲ Πρωτοπρεσβυτέρου λεγέτω ταύτην.

ΔΕ΄σποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν Ἱερωσύνην χαρισάμενος τῷ γένει ἡμῶν, καὶ τῆς τοιαύτης δωρεᾶς καὶ τιμῆς τὴν χάριν ἡμᾶς ἐνδυσάμενος, καὶ αὐτοὺς ἱκανοὺς εὐλαβεῖς καθιστάμενος, τοῦ ἱερατικῶς διατάττειν, καὶ διακονεῖν τοὺς ὑποβεβηκότας λειτουργοὺς τοῦ Μυστηρίου σου· Αὐτὸς ἔνδυσον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν (τὸν δεῖνα.) καὶ τῇ σεμνότητι κατακόσμησον αὐτὸν, τοῦ ἐν ἀρχῇ ἵστασθαι τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ σου, καὶ καλὸν ὑπόδειγμα τοῖς μετ' αὐτὸν γενέσθαι καταξίωσον· καὶ μετ' εὐλαβείας καὶ αἰδοῦς ἐν γήρει καλῷ τελέσαι τὸν βίον εὐδόκιμον· καὶ πάντας ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς Θεὸς ἐλέησον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῆς σοφίας. καὶ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ Κτίσις, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

ΕΥΧΗ..

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΑΞΙΔΙΩΤΗΝ.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ ἀληθινὴ καὶ ζωηρὰ ὁδὸς, ὁ συνοδεύσας τῷ θεράποντί σου Ἰωσὴφ, συνόδευσον Δέσποτα καὶ τῷ δούλῳ σου (τῷδε.) Ῥῦσαι αὐτὸν ἀπὸ λῃστῶν, καὶ πειρατηρίων, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ βροτοκτόνου ἐχθροῦ. Συγχώρησον αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, εἴτε ἐν ἔργῳ, εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε κατὰ διάνοιαν, ἐν γνώσει, ἢ ἐν ἀγνοίᾳ πλημμεληθὲν ὑπ᾽ αὐτοῦ. Συντήρησον τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἀνεπιβούλευτον, καὶ τὴν ψυχὴν καθαρὰν ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ διαφύλαξον. τὰ κινήματα αὐτοῦ εὐόδωσον· τὰ ἐπιχειρήματα εὔθυνον. ὑγιαίνοντα, καὶ εὐθυμοῦντα, οἷς ἂν ἐπιθυμῇ, κατάστησον. Ναὶ, δεόμεθά σου Βασιλεῦ παντοδύναμε, καὶ ἀνεξίκακε Κύριε, ἐπάκουσόν μου τοῦ ταπεινοῦ, διὰ τὴν σὴν ἀγαθότητα, καὶ παραβλεψάμενος τὰ πταίσματα ἅπαντα τοῦ δούλου σου (τοῦδε) τῇ χάριτί σου καταπλούτισον, πλήρη τε τῶν βιωτικῶν, καὶ ἐπουρανίων σου δωρεῶν γενόμενον, κληρονόμον καὶ τῆς Θείας σου δόξης, καὶ ἀνεκλαλήτου εὐφροσύνης ἀνάδειξον. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΓΙΝΟΜΕΝΗ
ΕΠΙ ΜΝΗΣΤΡΟΙΣ
ΗΓΟΥΝ ΤΟΥ ΑΡΡΑΒΩΝΟΣ.

ΤΟῦ καιροῦ ἐνστάντος, καθ᾽ ὃν δεῖ τελεῖσθαι τοὺς ἀρραβῶνας ἐν Ἐκκλησίᾳ ἢ ἐν οἰκίᾳ, ὁ Ἀρχιερεὺς ἐνδεδυμένος ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Μανδύου.

Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον, καὶ κρατῶν τὴν Ἱερὰν βακτηρίαν ἐν τῇ δεξιᾷ, ἵσταται ἐν τόπῳ τεταγμένῳ, καὶ προσάγονται αὐτῷ οἱ νυμφευθησόμενοι ὁ μὲν ἀνὴρ ἐκ δεξιῶν ἡ δὲ γυνὴ ἐξ ἀριστερῶν, προαπόκεινται δὲ ἔν τινι μέρει Δακτύλιοι δύω, χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς· ὁ μὲν ἀργυροῦς ἀποκλίνων πρὸς τὰ δεξιὰ, ὁ δὲ χρυσοῦς πρὸς τὰ ἀριστερὰ πλησίον ἀλλήλων. ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς σφραγίζει τὰς κεφαλὰς τῶν νεονύμφων, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς κηροὺς ἀνημμένους, καὶ θυμιᾷ σταυροειδῶς. Τοῦ δὲ Διακόνου εἰπόντος.

Εὐλόγησον Δέσποτα. Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός Ἀμήν. Ὁ Διάκονος.

ἘΝ εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος. Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δε) καὶ τῆς δούλης τοῦ Θεοῦ (τῆς δε) τῶν νῦν μνηστευομένων ἀλλήλοις, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ παρασχεθῆναι αὐτοῖς τέκνα εἰς διαδοχὴν γένους, καὶ πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτοῖς ἀγάπην τελείαν, εἰρηνικὴν, καὶ βοήθειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ φυλαχθῆναι αὐτοὺς ἐν ὁμονοίᾳ, καὶ βεβαίᾳ πίστει, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι αὐτοὺς ἐν ὁμονοίᾳ, καὶ βεβαίᾳ πίστει, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι αὐτοὺς ἐν ἀμέμπτῳ βιοτῇ καὶ πολιτείᾳ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν χαρίσηται αὐτοῖς τίμιον τὸν γάμον, καὶ τὴν κοίτην ἀμίαντον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ Χορός· Σοὶ Κύριε. Ὁ Ἀρχιερεύς.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγει τὴν εὐχὴν μεγαλοφώνως.

Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ τὰ διῃρημένα συναγαγὼν εἰς ἑνότητα, καὶ σύνδεσμον διαθέσεως τιθεὶς ἄρρηκτον, ὁ εὐλογήσας Ἰσαὰκ καὶ Ῥεβέκαν, καὶ κληρονόμους αὐτοὺς τῆς σῆς ἐπαγγελίας ἀναδείξας· Αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς δούλους σου τούτους, ὁδηγῶν αὐτοὺς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν. Ὁ Ἀρχιερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ ἈΡΧΙΕΡΕΥ͂Σ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἐξ ἐθνῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν παρθένον Ἁγνὴν, εὐλόγησον τὰ Μνῆστρα, καὶ ἕνωσον καὶ διαφύλαξον τοὺς δούλους σου τούτους ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἀρχιερεὺς τοὺς δακτυλίους τοὺς ἐν τῷ Δισκελίῳ, ἐπιδίδωσι πρῶτον τῷ ἀνδρὶ τὸν χρυσοῦν, καὶ λέγει αὐτῷ.

Ἀῤῥαβωνίζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ (τὴν δεῖνα) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. τρίς.

Ποιῶν Σταυρὸν μετὰ τοῦ δακτυλιδίου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

Εἶτα καὶ τῇ γυναικὶ λέγει, λαβὼν τὸν ἀργυροῦν.

Ἀῤῥαβωνίζεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ (ἡ δεῖνα) τὸν δοῦλον τοῦ Θεοῦ (τόν δε) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί. Τρίς.

Καὶ ὅταν εἴπῃ εἰς ἕκαστον τρὶς, ποιεῖ Σταυρὸν μετὰ τοῦ δακτυλιδίου ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐπιτίθησιν αὐτοὺς ἐν τοῖς δεξιοῖς αὐτῶν δακτύλοις. Εἶτα ἀλλάσσει τὰ δακτυλίδια τῶν Νεονύμφων ὁ Σύντεκνος. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς λέγει τὴν Εὐχήν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ τῷ παιδὶ τοῦ Πατριάρχου Ἀβραὰμ συμπορευθεὶς ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ στελλομένῳ νυμφεύσασθαι τῷ κυρίῳ αὐτοῦ Ἰσαὰκ γυναῖκα καὶ διὰ μεσιτείας ὑδρεύσεως ἀῤῥαβωνίσασθαι τὴν Ῥεβέκκαν ἀποκαλύψας. Αὐτὸς εὐλόγησον τὸν Ἀῤῥαβῶνα τῶν δούλων σου (τοῦ δε) καὶ (τῆς δε) καὶ στήριξον τὸν παρ' αὐτοῖς λαληθέντα λόγον. Βεβαίωσον αὐτοὺς τῇ παρὰ σοῦ ἁγίᾳ ἑνότητι. σὺ γὰρ ἀπ' ἀρχῆς ἐδημιούργησας ἄρσεν καὶ θῆλυ, καὶ παρὰ σοῦ ἁρμόζεται ἀνδρὶ γυνὴ εἰς βοήθειαν καὶ διαδοχὴν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· Αὐτὸς οὖν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐξαποστείλας τὴν ἀλήθειαν ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. καὶ τὴν ἐπαγγελίαν σου ἐπὶ τοὺς δούλους σου, τοὺς πατέρας ἡμῶν εἰς καθ' ἑκάστην γενεὰν τοὺς ἐκλεκτούς σου, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόν δε) καὶ τὴν δούλην σου (τήν δε) καὶ στήριξον τὸν Ἀῤῥαβῶνα αὐτῶν ἐν πίστει. καὶ ὁμονοίᾳ, καὶ ἀληθείᾳ, καὶ ἀγάπῃ. Σὺ γὰρ Κύριε ὑπέδειξας δίδοσθαι τὸν Ἀῤῥαβῶνα, καὶ στηρίζεσθαι ἐν παντί. Διὰ δακτυλιδίου ἐδόθη ἡ ἐξουσία τῷ Ἰωσὴφ ἐν Αἰγύπτῳ· διὰ δακτυλιδίου ἐδοξάσθη Δανιὴλ ἐν χώρᾳ Βαβυλῶνος. διὰ δακτυλιδίου ἐφανερώθη ἡ ἀλήθεια τῆς Θάμαρ. διὰ δακτυλιδίου ὁ Πατὴρ ἡμῶν ὁ οὐράνιος, οἰκτίρμων γέγονεν ἐπὶ τὸν Υἱὸν αὐτοῦ. Δότε γάρ, φησι, δακτύλιον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ καὶ θύσαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, φαγόντες εὐφρανθῶμεν. Αὕτη ἡ δεξιά σου Κύριε τὸν Μωϋσῆν ἐστρατοπέδευσεν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. διὰ γὰρ τοῦ λόγου σου τοῦ ἀληθινοῦ οἱ Οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ ἡ γῆ ἐθεμελιώθη, καὶ ἡ δεξιὰ τῶν δούλων σου εὐλογηθήσεται τῷ λόγῳ σου τῷ κραταιῷ καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ. Αὐτὸς οὖν καὶ νῦν, Δέσποτα, εὐλόγησον τὸ δακτυλοθέσιον τοῦτο εὐλογίαν οὐράνιον, καὶ Ἄγγελος Κυρίου προπορευέσθω ἔμπροσθεν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα Ἐκτενὴς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΩΜΑΤΟΣ.

Ε'Ι μὲν βȣ́λονται ἐν ταυτῷ ςεφανωθῆναι, ἵςανται ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ μετὰ κηρῶν ἀνημμένων, ἢ λεγομένȣ τȣ̃ ἑξῆς Ψαλμȣ̃, οἱ Ψάλται καθ' ἕκαςον ςίχον ψάλλȣσι.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβȣ́μενοι τὸν Κύριον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτȣ̃.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τȣ̀ς πόνȣς τῶν καρπῶν σȣ φάγεσαι.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μακάριος εἶ, ἢ καλῶς σοι ἔςαι.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ γυνή σȣ ὡς ἄμπελος εὐθηνȣ̃σα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σȣ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Οἱ Υἱοί σȣ ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σȣ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ἢ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερȣσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σȣ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ ἴδοις Υἱȣ̀ς τῶν Υἱῶν σȣ, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Εἶτα ὁ Διάκονος λέγει. Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ο' δὲ Ἀρχιερεὺς λέγει· Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τȣ̃ Πατρός.

Εἶτα ὁ Διάκονος.

ἘΝ εἰρήνῃ τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν. — Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τȣ̃ σύμπαντος Κόσμȣ.

Ὑπὲρ τȣ̃ Ἁγίȣ Οἴκȣ τȣ́τȣ.

Ὑπὲρ τȣ̃ Ἀρχιεπισκόπȣ ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῶν δȣ́λων τȣ̃ Θεȣ̃ (τȣ̃ δε) ἢ (τῆς δε) τῶν νῦν συναπτομένων ἀλλήλοις εἰς γάμȣ κοινωνίαν, ἢ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τȣ̃ εὐλογηθῆναι τὸν γάμον τοῦτον, ὡς τὸν ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ παρασχεθῆναι αὐτοῖς σωφροσύνην, ἢ καρπὸν κοιλίας πρὸς τὸ συμφέρον, τοῦ Κυρίȣ δεη-

ρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐφρανθῆναι αὐτὰς ἐν ὁράσει υἱῶν ϗ θυγατέρων, τοῦ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς εὐτεκνίας ἀπόλαυσιν, ϗ ἀκατάγνωστον διαγωγήν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τȣ͂ δωρηθῆναι αὐτοῖς τε καὶ ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, τȣ͂ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τȣ͂ ῥυσθῆναι αὐτὰς ϗ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς.

Ἀντιλαβȣ͂ σῶσον ϗ ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντȣ.

Ὁ Χορός· Σοὶ Κύριε. Ἐκφώνως ὁ Ἀρχιερεύς.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεί, ϗ εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Τȣ͂ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς μεγαλοφώνως τὴν Εὐχήν.

Ὁ Θεὸς ὁ ἄχραντος, ϗ πάσης Κτίσεως δημιȣργός, ὁ τὴν πλευρὰν τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ διὰ τὴν σὴν φιλανθρωπίαν εἰς γυναῖκα μεταμορφώσας, καὶ εὐλογήσας αὐτȣ́ς, ϗ εἰπών. Αὐξάνεσθε, ϗ πληθύνεσθε, ϗ κατακυριεύσατε τῆς γῆς, ϗ ἀμφοτέρȣς αὐτȣ̀ς ἓν μέλος ἀναδείξας διὰ τῆς συζυγίας· Ἕνεκεν γὰρ τȣ́τȣ καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτȣ͂, ϗ τὴν μητέρα, ϗ προσκολληθήσεται τῇ ἰδίᾳ γυναικί, ϗ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· καί, ȣ̔̀ς ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω· Ὁ τὸν θεράποντά σȣ Ἀβραὰμ εὐλογήσας, ϗ διανοίξας τὴν μήτραν Σάῤῥας, ϗ πατέρα πλήθȣς ἐθνῶν ποιήσας. Ὁ τὸν Ἰσαὰκ τῇ Ῥεβέκκᾳ χαρισάμενος, ϗ τὸν τόκον αὐτῆς εὐλογήσας. Ὁ τὸν Ἰακὼβ τῇ Ῥαχὴλ συνάψας, ϗ ἐξ αὐτȣ͂ τȣ̀ς δώδεκα Πατριάρχας ἀναδείξας· Ὁ τὸν Ἰωσὴφ ϗ τὴν Ἀσυνὲθ συζεύξας, καρπὸν παιδοποιΐας αὐτοῖς τὸν Ἐφραΐμ, ϗ τὸν Μανασσῆν χαρισάμενος. Ὁ τὸν Ζαχαρίαν ϗ τὴν Ἐλισάβετ προσδεξάμενος, ϗ πρόδρομον τὸν τόκον αὐτοῖς ἀναδείξας. Ὁ ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ τὸ κατὰ σάρκα βλαστήσας τὴν Ἀειπάρθενον, ϗ ἐξ αὐτῆς σαρκωθείς, καὶ τεχθεὶς εἰς σωτηρίαν τȣ͂ γένȣς τῶν ἀνθρώπων. Ὁ διὰ τὴν ἄφρασόν σȣ δωρεάν, καὶ πολλὴν ἀγαθότητα παραγενόμενος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν ἐκεῖσε γάμον εὐλογήσας, ἵνα φανερώσῃς, ὅτι σὸν θέλημά ἐστιν ἡ ἔννομος συζυγία, ϗ ἡ ἐξ αὐτῆς παιδοποιΐα· Αὐτὸς Δέσποτα Πανάγιε. πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν οἰκετῶν σου, ϗ ὡς ἐκεῖσε, ϗ ἐνταῦθα παραγενόμενος τῇ ἀοράτῳ σȣ ἐπιστασίᾳ, εὐλόγησον τὸν γάμον τȣ͂τον, ϗ παράσχȣ τοῖς δούλοις σȣ τȣ́τοις (τῷ δεῖνι) ϗ (τῇ δεῖνι) ζωὴν εἰρηνικήν, μακροημέρευσιν, σωφροσύνην, τὴν εἰς ἀλλήλȣς ἀγάπην, ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης, σπέρμα μακρόβιον, τὴν ἐπὶ τέκνοις χάριν, τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον. Ἀξίωσον αὐτȣ̀ς ἰδεῖν τέκνα τέκνων, τὴν κοίτην ἀνεπιβȣ́λευτον διατήρησον. Καὶ δὸς αὐτοῖς ἀπὸ τῆς δρόσȣ τȣ͂ Οὐρανȣ͂ ἄνωθεν, ϗ ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς. Ἔμπλησον τȣ̀ς οἴκȣς αὐτῶν σίτȣ, οἴνȣ, ϗ ἐλαίȣ ϗ πάσης

σης ἀγαθωσύνης, ἵνα μεταδιδῶσι ϗ τοῖς χρείαν ἔχȣσι· δωρέμενος ἅμα καὶ τοῖς συμπαρȣ̃σι πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα.

Ὅτι Θεὸς ἐλέȣς, οἰκτιρμῶν, ϗ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν. Καὶ τὰ λοιπά. Ὁ Διάκονος. Τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχήν

ΕὙλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τȣ̃ μυςικȣ̃ ϗ ἀχράντȣ γάμȣ ἱερȣργὸς, ϗ τȣ̃ σωματικȣ̃ νομοθέτης, ὁ τῆς ἀφθαρσίας φύλαξ, ϗ τῶν βιωτικῶν ἀγαθὸς οἰκονόμος. Αὐτὸς ϗ νῦν Δέσποτα ὁ ἐν ἀρχῇ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, ϗ θέμενος αὐτὸν ὡς Βασιλέα τῆς Κτίσεως, ϗ εἰπὼν ȣ̓ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον ἐπὶ τῆς γῆς, ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτὸν, ϗ λαβὼν μίαν τῶν πλευρῶν αὐτȣ̃, ἔπλασας γυναῖκα, ἣν ἰδὼν Ἀδὰμ, εἶπε τȣ̃το νῦν ὀςȣ̃ν ἐκ τῶν ὀςῶν μȣ, ϗ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μȣ· αὕτη κληθήσεται γυνὴ, ὅτι ἐκ τȣ̃ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη αὕτη. ἕνεκεν τȣ́τȣ καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτȣ̃ ϗ τὴν μητέρα, ϗ προσκολληθήσεται τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ, ϗ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν, ϗ ȣ̔̀ς, ὁ Θεὸς ἐζεύξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. Αὐτὸς ϗ νῦν Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν κατάπεμψον τὴν χάριν σȣ τὴν ἐπȣράνιον ἐπὶ τȣ̀ς δȣ́λȣς σȣ τȣ́τȣς (τὸν δεῖνα) ϗ (τὴν δεῖνα.) ϗ δὸς τῇ παιδίσκῃ ταύτῃ ἐν πᾶσιν ὑποταγῆναι τῷ ἀνδρί. ϗ τὸν δȣ̃λον σȣ τȣ̃τον, εἶναι εἰς κεφαλὴν τῆς γυναικὸς, ὅπως βιώσωσι κατὰ τὸ θέλημά σȣ. Εὐλόγησον αὐτȣ̀ς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἀβραὰμ ϗ τὴν Σάῤῥαν. Εὐλόγησον αὐτȣ̀ς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὴν Ῥεβέκκαν. Εὐλόγησον αὐτȣ̀ς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἰακὼβ, ϗ πάντας τȣ̀ς Πατριάρχας. Εὐλόγησον αὐτȣ̀ς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἰωσὴφ ϗ τὴν Ἀσυνέθ. Εὐλόγησον αὐτȣ̀ς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας Μωσέα καὶ Σεπφόραν. Εὐλόγησον αὐτȣ̀ς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας Ζαχαρίαν ϗ τὴν Ἐλισάβετ. Διαφύλαξον αὐτȣ̀ς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς διεφύλαξας τὸν Νῶε ἐν τῇ Κιβωτῷ· Διαφύλαξον αὐτȣ̀ς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς διεφύλαξας τὸν Ἰωνᾶν ἐν τῇ κοιλίᾳ τȣ̃ Κήτους. Διαφύλαξον αὐτȣ̀ς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς διεφύλαξας τȣ̀ς Ἁγίȣς τρεῖς Παῖδας ἐκ τȣ̃ πυρὸς, καταπέμψας αὐτοῖς δρόσον ȣ̓ρανόθεν. ϗ ἔλθοι ἐπ' αὐτȣ̀ς ἡ χαρὰ ἐκείνη, ἣν ἔσχεν ἡ Μακαρία Ἑλένη, ὅτε εὗρε τὸν τίμιον Σταυρόν. Μνημόνευσον αὐτῶν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἐμνημόνευσας τȣ̃ Ἐνὼχ, τȣ̃ Σὴμ, τȣ̃ Ἠλία. Μνημόνευσον αὐτῶν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἐμνημόνευσας τῶν Ἁγίων σȣ Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, καταπέμψας αὐτοῖς ȣ̓ρανόθεν τȣ̀ς ςεφάνȣς. Μνημόνευσον ὁ Θεὸς καὶ τῶν ἀναθρεψάντων αὐτȣ̀ς γονέων· ὅτι εὐχαὶ γονέων ςηρίζȣσι θεμέλια οἴκων. Μνημόνευσον Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τῶν δȣ́λων σȣ τῶν Παρανύμφων, τῶν συνελθόντων εἰς τὴν χαρὰν ταύτην. Μνημόνευσον Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τȣ̃ δȣ́λȣ σȣ (τȣ̃ δε) καὶ τῆς δȣ́λης σȣ (τῆς δε) ϗ εὐλόγησον αὐτȣ́ς. Δὸς αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, καλλιτεκνίαν, ὁμόνοιαν ψυχῶν ϗ σωμάτων. Ὕψωσον αὐτȣ̀ς ὡς τὰς κέδρȣς τȣ̃ Λιβάνȣ, ὡς ἄμπελον εὐκληματȣ̃σαν. Δωρῆσαι

ρισαι αὐτοῖς σπέρμα ςάχυος, ἵνα πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύσωσιν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν, ϗ σοὶ εὐάρεςον· καὶ ἴδωσιν υἱȣς τῶν υἱῶν αὐτῶν, ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης αὐτῶν· ϗ εὐαρεςήσαντες ἐνώπιόν σȣ, λάμψωσιν ὡς φωςῆρες ἐν ȣ̓ρανῷ, ἐν σοὶ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· μεθ' ȣ̔ δόξα, κράτος, τιμὴ, ϗ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σȣ Πατρὶ, ϗ τῷ ζωοποιῷ σȣ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν. Ὁ Διάκονος· Τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Καὶ πάλιν ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ πλάσας ἐκ χοὸς τὸν ἄνθρωπον, ϗ ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτȣ̃ ἀνοικοδομήσας γυναῖκα, ϗ συζεύξας αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτὸν, διὰ τὸ ȣ̔́τως ἀρέσαι τῇ σῇ μεγαλειότητι, μὴ μόνον εἶναι τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς. Αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα ἐξαπόςειλον τὴν χεῖρά σȣ ἐξ ἁγίȣ κατοικητηρίȣ σȣ. καὶ ἅρμοσον τὸν δȣ̃λόν σου (τὸν δε) ϗ τὴν δȣ́λην σȣ (τὴν δε). ὅτι παρὰ σȣ̃ ἁρμόζεται ἀνδρὶ γυνή. Σύζευξον αὐτȣ̀ς ἐν ὁμοφροσύνῃ· ςεφάνωσον αὐτȣ̀ς εἰς σάρκα μίαν· χάρισαι αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, εὐτεκνίας ἀπόλαυσιν. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, ϗ σȣ̃ ἐςὶν ἡ Βασιλεία ϗ ἡ δύναμις, ϗ ἡ δόξα, τȣ̃ Πατρὸς, ϗ τȣ̃ Υἱȣ̃, ϗ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμὴν, λαβὼν ὁ Ἀρχιερεὺς τὰ Στέφανα,

Στέφει πρῶτον τὸν Νυμφίον, λέγων.

Στέφεται ὁ δȣ̃λος τȣ̃ Θεȣ̃ (ὁ δεῖνα) τὴν δȣ́λην τȣ̃ Θεȣ̃ (τὴν δε) εἰς τὸ ὄνομα τȣ̃ Πατρὸς, ϗ τȣ̃ Υἱȣ̃, ϗ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος.

Τȣ̃το δὲ λέγει ἐκ τρίτȣ ποιῶν σχῆμα Σταυρȣ̃.

Εἶτα ςέφει ϗ τὴν Νύμφην, λέγων·

Στέφεται ἡ δȣ́λη τȣ̃ Θεȣ̃ (ἡ δεῖνα) τὸν δȣ̃λον τȣ̃ Θεȣ̃ (τὸν δε) εἰς τὸ ὄνομα τȣ̃ Πατρὸς, ϗ τȣ̃ Υἱȣ̃, ϗ τȣ̃ Ἁγίȣ Πνεύματος,

Καὶ τȣ̃το τρὶς ὁμοίως. Εἶτα εὐλογεῖ αὐτȣ̀ς, λέγων ἐκ γ'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξῃ ϗ τιμῇ ςεφάνωσον αὐτȣ́ς.

Εἶτα τὸ Προκείμενον τȣ̃ Ἀποςόλȣ, ἦχος πλ'. ά.

Ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ςεφάνȣς ἐκ λίθων τιμίων.

Ζωὴν ᾐτήσαντό σε, ϗ ἔδωκας αὐτοῖς. Ὁ Ἀπόςολος.

Πρὸς Ἐφεσίȣς Ἐπιςολῆς Παύλȣ τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. έ. 20.

Ἀδελφοὶ, εὐχαριςεῖτε πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀνόματι τȣ̃ Κυρίȣ ἡμῶν Ἰησȣ̃ Χριςȣ̃, τῷ Θεῷ ϗ Πατρί· ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεȣ̃. αἱ γυναῖκες ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς τῷ Κυρίῳ. ὅτι ὁ ἀνὴρ κεφαλή ἐςι τῆς γυναικὸς, ὡς καὶ ὁ Χριςὸς κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας· ϗ αὐτός ἐςι Σωτὴρ τȣ̃ σώματος. ἀλλ'

ὥσπερ

ὥσπερ ἡ Ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριςῷ, ὅτω ϗ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί. οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, καθὼς ϗ ὁ Χριςὸς ἠγάπησε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς· ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρίσας τῷ λυτρῷ τȣ ὕδατος ἐν ῥήματι. ϗ παραςήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν Ἐκκλησίαν, μὴ ἔχȣσαν σπῖλον, ἢ ῥυτίδα, ἤ τι τῶν τοιȣ́των, ἀλλ᾽ ἵνα ᾖ ἁγία ϗ ἄμωμος. ὅτως ὀφείλȣσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾷν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτȣ̃ γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ. ὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτȣ̃ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ᾽ ἐκτρέφει ϗ θάλπει αὐτὴν, καθὼς ϗ ὁ Χριςὸς τὴν Ἐκκλησίαν. ὅτι μέλη ἐσμὲν τȣ̃ σώματος αὐτȣ̃, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτȣ̃, ϗ ἐκ τῶν ὀςέων αὐτȣ̃. ἕνεκεν τȣ́τȣ καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτȣ̃ ϗ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτȣ̃, καὶ ἔσονται οἱ δύω εἰς σάρκα μίαν. Τὸ μυςήριον τȣ̃το μέγα ἐςίν. ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριςὸν, ϗ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Πλὴν ϗ ὑμεῖς οἱ καθ᾽ ἕνα, ἕκαςος τὴν ἑαυτȣ̃ γυναῖκα ὅτως ἀγαπάτω, ὡς ἑαυτόν. ἡ δὲ γυνὴ, ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

Ἀλληλȣ́ϊα, ἦχος πλ΄. ά.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, ϗ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τȣ̃ κατὰ Ἰωάννην. Κεφάλ. β΄. 1.

ΤΩ̃ καιρῷ ἐκείνῳ, γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας· ϗ ἦν ἡ Μήτηρ τȣ̃ Ἰησȣ̃ ἐκεῖ. Ἐκλήθη δὲ ϗ ὁ Ἰησȣ̃ς, καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτȣ̃ εἰς τὸν γάμον. Καὶ ὑςερήσαντος οἴνȣ, λέγει ἡ Μήτηρ τȣ̃ Ἰησȣ̃ πρὸς αὐτόν. οἶνον ὐκ ἔχȣσι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησȣ̃ς. τί ἐμοὶ ϗ σοὶ γύναι; ὔπω ἥκει ἡ ὥρα μȣ. Λέγει ἡ Μήτηρ αὐτȣ̃ τοῖς διακόνοις, ὅ,τι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαι λίθιναι ἓξ κείμεναι, κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰȣδαίων, χωρȣ̃σαι ἀνὰ μετρητὰς δύο, ἢ τρεῖς. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησȣ̃ς· γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος, ϗ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω. Καὶ λέγει αὐτοῖς ἀντλήσατε νῦν, ϗ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ, ϗ ἤνεγκαν. Ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρίκλινος τὸ ὕδωρ, οἶνον γεγενημένον. (ϗ ὐκ ᾔδει πόθεν ἐςίν· οἱ δὲ διάκονοι ᾔδεισαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ·) Φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος, ϗ λέγει αὐτῷ, πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι, καὶ ὅταν μεθυσθῶσι, τότε τὸν ἐλάσσω· σὺ δὲ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι; Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησȣ̃ς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, ϗ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ ϗ ἐπίςευσαν εἰς αὐτὸν οἱ Μαθηταὶ αὐτȣ̃. Ὁ Διάκονος.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ϗ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σȣ.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέȣς, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως.

Καὶ μνημονεύει, ὧν θέλει. Εἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφώνως.

ὍΤι ἐλεήμων ϗ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ,

τρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχήν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ σωτηριώδει σου οἰκονομίᾳ καταξιώσας ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας τίμιον ἀναδεῖξαι τὸν γάμον διὰ τῆς σῆς παρουσίας· Αὐτὸς ϗ νῦν τοὺς δούλους σου (τὸν δεῖνα) ϗ (τὴν δεῖνα) οὓς εὐδόκησας συναφθῆναι ἀλλήλοις, ἐν εἰρήνῃ ϗ ὁμονοίᾳ διαφύλαξον· τίμιον αὐτοῖς τὸν γάμον ἀνάδειξον· ἀμίαντον αὐτῶν τὴν κοίτην διατήρησον· ἀκηλίδωτον αὐτῶν τὴν συμβίωσιν διαμεῖναι εὐδόκησον· ϗ καταξίωσον αὐτοὺς ἐν γήρει πίονι καταντῆσαι, ἐν καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ ἐργαζομένους τὰς ἐντολάς σου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν ϗ σώζειν, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, ϗ τῷ Παναγίῳ, ϗ ἀγαθῷ, ϗ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ϗ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Τὴν ἡμέραν, πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικήν.

Ἄγγελον, εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν. Συγγνώμην ϗ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.

Τὰ καλὰ, ϗ συμφέροντα. Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως. Ἐκφώνως ὁ Ἀρχιερεύς.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα μετὰ παῤῥησίας ἀκατακρίτως, τολμᾷν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, ϗ λέγειν.

Καὶ ὁ Λαὸς τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ἐκφώνως ὁ Ἀρχιερεύς.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, ϗ ἡ δύναμις ϗ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, ϗ τοῦ Υἱοῦ, ϗ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἀρχιερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Εἶτα προσφέρεται τὸ κοινὸν ποτήριον, ϗ εὐλογεῖ αὐτὸ ὁ Ἀρχιερεὺς ϗ λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ Ὁ Ἀρχιερεὺς μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς, ὁ πάντα ποιήσας τῇ ἰσχύϊ σου, ϗ στερεώσας τὴν Οἰκουμένην, ϗ κοσμήσας τὸν στέφανον πάντων τῶν πεποιημένων ὑπὸ σοῦ, καὶ τὸ ποτήριον τὸ κοινὸν τοῦτο παρεχόμενος τοῖς συναφθεῖσι πρὸς γάμου κοινωνίαν, εὐλόγησον εὐλογίᾳ πνευματικῇ.

Ἐκφώνως.

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, ϗ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, ϗ τοῦ Υἱοῦ, ϗ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπὶ χεῖρας τὸ κοινὸν ποτήριον, μεταδίδωσιν αὐτοῖς, ἐκ γʹ. πρῶτον τῷ ἀνδρὶ εἶτα τῇ γυναικί. Καὶ εὐθέως, λαβὼν αὐτοὺς ὁ Ἀρχιερεὺς, τοῦ Συντέκνου

κρατοῦν-

κρατῦντος ὄπιϑεν τῆς Στεφάνες, στρέφει ὡς ἐν σχήματι κύκλε.

Καὶ ψάλλει ὁ Ἀρχιερεύς, ἢ ὁ Λαὸς, τὰ παρόντα, Τροπάρια, εἰς ἦχον πλ. ά.

Ἡσαΐα χόρευε, ἡ Παρϑένος ἔσχεν ἐν γαστρί, καὶ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἐμμανουὴλ, Θεόν τε καὶ Ἄνϑρωπον, ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρϑένον μακαρίζομεν.

Ἕτερα, ἦχος βαρύς.

Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀϑλήσαντες, καὶ στεφανωϑέντες, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηϑῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὧν τὸ κήρυγμα, Τριὰς ἡ ὁμοούσιος.

Εἶτα ἐπαίρει τὰς Στεφάνες. Καὶ ἐπάρας τὸν στέφανον τῦ νυμφίε, λέγει·

Μεγαλύνϑητι Νυμφίε ὡς ὁ Ἀβραὰμ, καὶ εὐλογήϑητι ὡς ὁ Ἰσαὰκ, καὶ πληϑύνϑητι ὡς ὁ Ἰακὼβ, πορευόμενος ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐργαζόμενος ἐν δικαιοσύνῃ τὰς ἐντολὰς τῦ Θεῦ.

Καὶ ἐν τῷ τῆς Νύμφης, λέγει.

Καὶ σὺ Νύμφη μεγαλύνϑητι ὡς ἡ Σάῤῥα, καὶ εὐφράνϑητι ὡς ἡ Ῥεβέκκα, καὶ πληϑύνϑητι, ὡς ἡ Ῥαχὴλ, εὐφραινομένη τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ, φυλάττυσα τὰς ὅρυς τῦ Νόμυ, ὅτι ὕτως εὐδόκησεν ὁ Θεός.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος· Τῦ Κυρίε δεηϑῶμεν. Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ταύτην τὴν Εὐχήν.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν ἐκεῖσε γάμον εὐλογήσας, εὐλόγησον καὶ τὺς δύλυς σε τύτυς, τὺς τῇ σῇ προνοίᾳ πρὸς γάμυ κοινωνίαν συναφϑέντας. Εὐλόγησον αὐτῶν εἰσόδυς καὶ ἐξόδυς· Πλήϑυνον ἐν ἀγαϑοῖς τὴν ζωὴν αὐτῶν. Ἀνάλαβε τὺς Στεφάνυς αὐτῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε, ἀσπίλυς, καὶ ἀμώμυς, καὶ ἀνεπιβυλεύτους διατηρῶν εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀρχιερεύς· Εἰρήνη πᾶσι... Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Καὶ εὔχεται ὁ Ἀρχιερεύς.

Ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἡ παναγία καὶ ὁμοούσιος καὶ ζωαρχικὴ Τριὰς, ἡ μία Θεότης καὶ Βασιλεία εὐλογήσαι ὑμᾶς, καὶ παράσχοι ὑμῖν μακροζωΐαν, εὐτεκνίαν, προκοπὴν βίε καὶ πίστεως, καὶ ἐμπλήσαι ὑμᾶς πάντων τῶν ἐπὶ γῆς ἀγαϑῶν, ἀξιώσαι ὑμᾶς καὶ τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαϑῶν τῆς ἀπολαύσεως. Πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκυ, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν. Εἶτα προσέρχονται, οἱ οἰκεῖοι, καὶ ἀσπαζόμενοι τὺς νεονύμφυς ἐπεύχονται αὐτοῖς. Καὶ ὕτω γίνεται παρὰ τῦ Ἀρχιερέως, τελεία Ἀπόλυσις.

Ὁ Διὰ τῆς ἐν Κανᾷ ἐπιδημίας τίμιον ἀναδείξας τὸν γάμον, Χριστὸς ὁ ἀληϑινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντυ αὐτῦ Μητρὸς, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν Ἁγίων Θεοστέπτων Βασιλέων, καὶ Ἰσαποστόλων Κωνσαντίνυ, καὶ Ἑλένης, τῦ ἁγίε Μεγαλομάρτυρος Προκοπίε, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς. Καὶ ἑξῆς.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἀρχιερέως, ἀρχόμεθα τοῦ, Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Εἶτα τοῦ, Θεὸς Κύριος, εἰς ἦχον, δ΄.

Καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια. ἦχος, δ΄.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ᾽ ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον, ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς, σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα. Δόξα, καὶ νῦν.

Οὐ σιωπήσωμεν ἀεὶ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ, σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν΄. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ Τροπάρια ταῦτα, ἦχος, πλ. β΄. Ὁ Εἱρμός. Δίς.

Ἡ τὸ χαῖρε δι᾽ Ἀγγέλου δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Ἀνυμνοῦμεν τὸν Υἱόν σου, Θεοτόκε, καὶ βοῶμεν Πανάχραντε Δέσποινα· παντὸς κινδύνου ῥῦσαι τοὺς οἰκέτας σου.

Βασιλέων, Προφητῶν, καὶ Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων ὑπάρχεις τὸ καύχημα, καὶ προστασία τοῦ Κόσμου Πανάμωμε.

Γλῶσσα πᾶσα εὐφημεῖ καὶ μακαρίζει, καὶ δοξάζει τὸν ἄχραντον τόκον σου, τῶν Ὀρθοδόξων, Μαρία Θεόνυμφε.

Δὸς Χριστέ μου καὶ ἐμοὶ τῷ ἀναξίῳ, ὀφλημάτων τὴν ἄφεσιν δέομαι, τῆς σὲ τεκούσης πρεσβείαις, ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἐπὶ σέ μου τὰς ἐλπίδας ἀνεθέμην, Θεοτόκε σῶσον ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ δώρησαί μοι πταισμάτων τὴν ἄφεσιν.

Ζώωσόν με ἡ τεκοῦσα Ζωοδότην, καὶ σωτῆρα, σῶσον ταῖς πρεσβείαις σου, εὐλογημένη ἐλπὶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ τὸν Κτίστην τῶν ἁπάντων ἐν γαστρί σου, συλλαβοῦσα, Παρθένε Πανάμωμε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτό-

Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα διὰ λόγου, ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον Πανύμνητε, αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἱλεών μοι τὸν Κριτήν τε ϗ Υἱόν σου, ἐπταικότι ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀπέργασαι Δέσποινα.

Κατὰ χρέος ἐκβοῶμέν σοι τὸ χαῖρε, Θεοτόκε Ἁγνὴ Ἀειπάρθενε, ἐκδυσωποῦντες πρεσβείαις σου σώζεσθαι.

Λύτρωσαί με τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίου, ϗ βασάνων τῶν ἀποκειμένων μοι, Θεογεννῆτορ, ὅπως μακαρίζω σε.

Μὴ παρίδῃς τὰς δεήσεις τῶν σῶν δούλων, δυσωποῦμεν Δέσποινα πανύμνητε, ἵνα ῥυσθῶμεν πάσης περιστάσεως.

Νοσημάτων ϗ παντοίων ἀλγηδόνων, ϗ κινδύνων ἡμᾶς ἐλευθέρωσον, τῇ Ἱερᾷ σου σκέπῃ καταφεύγοντας,

Ξένον θαῦμα τὸ ἐν σοὶ Θεοκυῆτορ· δι' ἡμᾶς γὰρ καθ' ἡμᾶς γεγένηται, ὁ πάντων Κτίστης ἐκοῦ ϗ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ναός σου Θεοτόκε ἀνεδείχθη, ἰατρεῖον νοσημάτων ἄμισθον, ϗ θλιβομένων ψυχῶν παραμύθιον.

Παναγία Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, κινδύνων διάσωσον, ϗ πάσης ἄλλης ἀνάγκης τοὺς δούλους σου.

Ῥῦσαι πάσης ἀπειλῆς ἐπερχομένης, τοὺς σοὺς δούλους Παναγία Δέσποινα, ϗ πάσης βλάβης ψυχῆς τε ϗ σώματος.

Σῶσον πάντας ταῖς πρεσβείαις σου Παρθένε, Θεοτόκε τοὺς εἰς σὲ προστρέχοντας, ϗ ῥῦσαι πάσης ἀνάγκης ϗ θλίψεως.

Τὶς προστρέχων τῷ Ναῷ σου Θεοτόκε, οὐ λαμβάνει ταχέως τὴν ἴασιν, ψυχῆς ὁμοῦ τε ϗ σώματος ἄχραντε.

Ὑπὸ πάντων δυσωπούμενος Οἰκτίρμον, τῶν Ἁγίων ϗ τῶν ἄνω Τάξεων, ἱλάσθητί μοι διὰ τῆς Τεκούσης σε.

Φεῖσαι Σῶτερ τῶν ψυχῶν τῶν τεθνεώτων, ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς ἀδελφῶν ἡμῶν, ϗ ἄνες. ἄφες αὐτοῖς τὰ ἐγκλήματα.

Χαῖρε Κόσμου Ἱλαστήριον Παρθένε, χαῖρε στάμνε ϗ λυχνία πάγχρυσε, τοῦ θείου Μάννα ϗ Φωτὸς Θεόνυμφε.

Δόξα.

Ψαλλομέν σοι τῷ Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι, ἐκβοῶντες φωνὴν τὴν τρισάγιον, ἐκδυσωποῦντες σωτηρίας τεύξασθαι.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ὦ Παρθένε ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, ϗ Δεσπότην τοῦ Κόσμου ϗ Κύριον, αὐτὸν δυσώπει σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Χαῖρε

Χαῖρε ὄρος, χαῖρε βάτε, χαῖρε πύλη, χαῖρε κλίμαξ, χαῖρε θεία Τράπεζα, ἡ πάντων χαῖρε βοήθεια Δέσποινα.

Ταῖς πρεσβείαις Ἐλεῆμον τῆς Μητρός σου, τῆς ἀχράντου ϗ πάντων Ἁγίων σου, τὰ σὰ ἐλέη τῷ Λαῷ σου δώρησαι.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀρχαγγέλων, ϗ Ἀγγέλων, ϗ τῶν ἄνω Τάξεων, σοὺς δούλους Σῶτερ καλῶς διαφύλαξον.

Τῇ πρεσβείᾳ τοῦ τιμίου ϗ ἐνδόξου, Βαπτιστοῦ σου Προφήτου Προδρόμου τε, Χριστέ μου Σῶτερ, τοὺς δούλους σου φύλαξον.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων, ϗ Μαρτύρων, ϗ πάντων Ἁγίων σου, τὰ σὰ ἐλέη τῷ Λαῷ σου δώρησαι.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀναργύρων, Θεοτόκε τοὺς δούλους σου φύλαττε, ὡς προστασία τοῦ Κόσμου ϗ στήριγμα.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα ϗ Υἱὸν δοξολογοῦμεν, ϗ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον λέγοντες· Τριὰς Ἁγία σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Ἡ ἀῤῥήτως ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα, ϗ τεκοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

T Ἧς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, Εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σὲ, μὴ ἀστοχήσωμεν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων. σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Ἀρχιερεὺς· Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια.

N Νῦν ἐπέστη ὁ καιρὸς ὁ πάντας ἁγιάζων, ϗ ὁ δίκαιος ἡμᾶς ἀναμένει Κριτής. ἀλλ' ἐπίστρεψον ψυχὴ πρὸς μετάνοιαν, ὡς ἡ Πόρνη κράζουσα σὺν δάκρυσι· Κύριε ἐλέησόν με.

N Νάμασιν ἐπομβρίσας Χριστὲ, πηγὴν τῶν ἰάσεων, ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ τῆς Παρθένου σήμερον, ϗ τῷ τῆς σῆς εὐλογίας ῥαντισμῷ, φυγαδεύεις τὰς νόσους τῶν ἀσθενούντων, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν ϗ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Π Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, ϗ Παρθένος ἔμεινας Μήτηρ ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Π Παναγία Θεοτόκε Παρθένε, τῶν χειρῶν ἡμῶν τὰ ἔργα κατεύθυνον, ϗ συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν αἴτησαι, ἐν τῷ ψάλλειν ἡμᾶς τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον. Ἅγιος ὁ Θεὸς, Ἅγιος ἰσχυρὸς, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ μετὰ τὸ, Τρισάγιον. Προκείμενον, ἦχος, δ'.

Κύριος φωτισμός μου, ϗ Σωτήρ μου,

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. β΄. ια.

Ἀδελφοί, ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες, δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. καὶ πάλιν· Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν· ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διαπαντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς, τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ Λαοῦ· ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Ἀλληλουάριον. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου.

Εὐαγγέλιον· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ε΄. ε.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα, ἡ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθεσδὰ, πέντε στοὰς ἔχουσα· Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν· Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρα, καὶ ἐτάραττε τὸ ὕδωρ. Ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιὴς ἐγίνετο, ᾧ δήποτε κατείχετο νοσήματι.

Εἶτα ὁ Διάκονος τὰ Εἰρηνικά.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ὑπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ Ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τῷ Ὕδατι τούτῳ, τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι τὸ Ὕδωρ τοῦτο, ἰαματικὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, καὶ πάσης ἀντικειμένης δυνάμεως ἀποτρεπτικὸν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πάντων τῶν χρῃζόντων τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ βοηθείας καὶ ἀντιλήψεως. τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως, καὶ εὐσεβείας, διὰ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, τοῦ Κυρίου

ρίϩ δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἀναδείξηται ἡμᾶς Υἱὲς ϗ κληρονόμες τῆς Βασιλείας αὐτῦ, διὰ τῆς τῦ Ὕδατος τέτε μεταλήψεώς τε ϗ ῥαντισμῦ, τῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἀντιλαβῦ, σῶσον, ἐλέησον, ϗ διαφύλαξον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντε.

Ὁ Ἀρχιερεὺς, Ἐκφώνως. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ϗ προσκύνησις.

Εἶτα λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην, Τῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Μέγας τῇ βελῇ, ϗ θαυμαστὸς τοῖς ἔργοις, ὁ πάσης Κτίσεως Δημιεργός· ὁ Φυλάσσων τὴν διαθήκην σε, ϗ τὸ ἔλεός σε τοῖς ἀγαπῶσί σε, ϗ τηρῦσι τὰ σὰ προστάγματα· ὁ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις ἐλεεινὰ προσδεχόμενος δάκρυα. Διὰ γὰρ τῦτο παραγέγονας ἐν δέλε μορφῇ, ἐ φάσμασιν ἡμᾶς ἐκδειματέμενος, ἀλλ᾽ ὑγείαν τῷ σώματι ἀληθῆ ὀρέγων, ϗ λέγων· ἴδε ὑγιὴς γέγονας, μηκέτι ἁμάρτανε. Ἀλλὰ ϗ ἐκ πηλῦ ζῶντας ὀφθαλμὲς εἰργάσω, ϗ νίψασθαι κελεύσας, τὸ φῶς οἰκῆσαι παρεσκεύασας λόγῳ· ὁ τὰς τῶν ἐναντίων παθῶν σπιλάδας ταράττων, ϗ τὴν τῦ βίε τέτε ἁλμυρὰν θάλασσαν καταστέλλας, ϗ τὰ ἀχθηφόρα τῶν ἡδονῶν κατευνάσας κύματα. Αὐτὸς φιλάνθρωπε βασιλεῦ, ὁ δὲς ἡμῖν χιονοφεγγόφωτον φορέσαι στολὴν ἐξ Ὕδατός τε ϗ Πνεύματος, ϗ διὰ τῆς τῦ Ὕδατος τέτε μεταλήψεώς τε ϗ ῥαντισμῦ, τὴν σὴν εὐλογίαν ἡμῖν κατάπεμψον, τὸν ῥύπον τῶν παθῶν ἀποσμήχεσαν· Ναὶ δεόμεθα, ἐπίσκεψαι ἡμῶν, Ἀγαθὲ, τὴν ἀσθένειαν, ϗ ἴασαι ἡμῶν τὰς νόσες ψυχῆς τε καὶ σώματος τῷ ἐλέει σε. Πρεσβείαις τῆς παναχράντε, ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε, ϗ Ἀειπαρθένε Μαρίας, δυνάμει τῦ τιμίε ϗ ζωοποιῦ, Σταυρῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπερανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, τῦ τιμίε ἐνδόξε Προφήτε Προδρόμε καὶ Βαπτιστῦ Ἰωάννε, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων ϗ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν Ὁσίων ϗ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν Ἁγίοις μεγάλων Ἱεραρχῶν, ϗ Οἰκεμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλε, Γρηγορίε τῦ Θεολόγε, ϗ Ἰωάννε τῦ Χρυσοστόμε, τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίε ϗ Κυρίλλε Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, τῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος Τριμυθῦντος τῦ Θαυματεργῦ, τῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάε Ἐπισκόπε Μύρων τῆς Λυκίας τῦ Θαυματεργῦ, τῦ Ἁγίε ϗ ἐνδόξε Μεγαλομάρτυρος Γεωργίε τῦ Τροπαιοφόρε, τῦ Ἁγίε ϗ ἐνδόξε Μεγαλομάρτυρος Δημητρίε τῦ Μυροβλύτε, τῶν Ἁγίων ϗ Καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Ἁγίων ϗ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ, ϗ Ἄννης, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων ϗ Θαυματεργῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ ϗ Δαμιανῦ, Κύρε ϗ Ἰωάννε, Παντελεήμονος ϗ Ἑρμολάε, Σαμψὼν ϗ Διομήδες, Μοκίε ϗ Ἀνικήτε, Θαλαλαίε τε ϗ Τρύφωνος, τῦ Ἁγίε (τῦδε) ὗ ϗ τὴν μνήμην ἐπιτελῦμεν, ϗ πάντων σε τῶν Ἁγίων, Καὶ φύλαττε Κύριε τὲς δέλες σε τὲς πιστὲς Βασιλεῖς ἡμῶν, (γ΄.) Χάρισαι αὐτοῖς ψυχῆς ϗ σώματος τὴν ὑγείαν, ϗ τῇ δελικῇ σε ταύτῃ τῶν χριστιανῶν πολιτείᾳ ποίησον κατὰ πάντα ἐπιεικεῖς. Μνήσθητι Κύριε πάσης Ἐπισκοπῆς Ὀρθοδόξων,

τῶν

τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, ϗ παντὸς Ἱερατικȣ̃ καὶ Μοναχικȣ̃ τάγματος, ϗ τῆς σωτηρίας, αὐτῶν. Μνήσθητι Κύριε τῶν μισούντων ϗ ἀγαπώντων ἡμᾶς, τῶν διακονούντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν περιεστώτων, ϗ τῶν δι' εὐλόγȣς αἰτίας ἀπολειφθέντων, ϗ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ ϗ θλίψεσιν ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, ϗ ἐλέησον αὐτȣ̀ς κατὰ τὸ μέγα σȣ ἔλεος, πάσης ἀνάγκης ῥυόμενος. Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σȣ Πατρὶ, ϗ τῷ Παναγίῳ, ϗ ἀγαθῷ, ϗ ζωοποιῷ σȣ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ Ἀρχιερεύς. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Καὶ λέγει τὴν Εὐχὴν μυστικῶς.

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σȣ, ϗ ἐπάκȣσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, ϗ ἁγιάσας τὰ ὕδατα· ϗ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τȣ̀ς διὰ τῆς κλίσεως τȣ̃ ἑαυτῶν αὐχένος σημαίνοντας τὸ τῆς δȣλείας σχῆμα· ϗ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τȣ̃ ἁγιασμȣ̃ σȣ, διὰ τῆς τȣ̃ Ὕδατος τȣ́τȣ μεταλήψεως, ϗ γενέσθω ἡμῖν Κύριε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς ϗ σώματος.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, ϗ σοὶ τὴν δόξαν, ϗ εὐχαριστίαν, ϗ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σȣ Πατρὶ, ϗ τῷ Παναγίῳ, ϗ ἀγαθῷ, ϗ ζωοποιῷ σȣ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν τὸν Τίμιον Σταυρὸν, εὐλογεῖ τὰ ὕδατα ἐκ τρίτȣ κατάγων ϗ ἀνάγων αὐτὸν ὄρθιον, ϗ ψάλλων τὸ, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σȣ. ἐκ γ'. Εἶτα ῥαντίζων Σταυροειδῶς, λέγει τὸ παρὸν Τροπάριον, Ἦχος β'.

Τῶν σῶν δωρεῶν ἀξίȣς ἡμᾶς ποίησον, Θεοτόκε Παρθένε, παρορῶσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, ϗ παρέχȣσα ἰάματα, τοῖς ἐν πίστει λαμβάνȣσι τὴν εὐλογίαν σȣ Ἄχραντε.

Εἶτα ἀσπάζεται ὁ Ἀρχιερεὺς τὸν τίμιον Σταυρόν. Ὡσαύτως ϗ πᾶς ὁ Λαός.

Εἶθ' ȣ̎τω ῥαντίζει πάντα τὸν Λαὸν, ϗ τὴν Μονὴν μετὰ τȣ̃ Ἁγιάσματος.

Ὁ δὲ Χορὸς, ψάλλει τὸ παρὸν Τροπάριον, Ἦχος. δ'.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, Ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀενάȣ πηγῆς τȣ̃ Σωτῆρος ἡμῶν· Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλȣς τῶν Ἀποστόλων· Ἰδὲ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξȣσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥς τε αὐτὰ ἐκβάλλειν, ϗ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον ϗ πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτȣ̃ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρεύοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν, ϗ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Δόξα. Νεῦσον παρακλήσεσι. Καὶ νῦν, Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ὁ Διάκονος, Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέȣς, ζωῆς,

Ὁ Ἀρχιερεὺς Ἐπάκȣσον ἡμῶν ὁ Θεός. Καὶ ποιεῖ Ἀπόλυσιν.

ΕΥΧΑΙ

ΕΥΧΑΙ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ.

Μέλλων δὲ Ὁ Ἀρχιερεὺς μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων Μυστηρίων, λέγει ταῦτα, ἢ λέγοντος ἀκούει ἀβλαβῶς.

Ἰδοὺ βαδίζω πρὸς θείαν Κοινωνίαν,
Πλαστουργὲ, μὴ φλέξῃς με τῇ μετουσίᾳ.
Πῦρ γὰρ ὑπάρχεις τοὺς ἀναξίους φλέγον,
Ἀλλ' οὖν κάθαρον ἐκ πάσης με κηλῖδος.

ΕΥΧΗ

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Πιστεύω Κύριε καὶ ὁμολογῶ, ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν Κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτος εἰμὶ ἐγώ. Ἔτι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτό ἐστι τὸ ἄχραντον Σῶμά σου, καὶ τοῦτο αὐτό ἐστι τὸ τίμιον Αἷμά σου. Δέομαι οὖν σου, ἐλέησόν με καὶ συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει, καὶ ἀγνοίᾳ· καὶ ἀξίωσόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου Μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ Μυστικοῦ σήμερον Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ Μυστήριον εἴπω, οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ Λῃστὴς ὁμολογῶ σοι, μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τροπάρια.

Ἔθελξας πόθῳ με Χριστὲ, καὶ ἠλλοίωσας τῷ Θείῳ σου ἔρωτι· ἀλλὰ κατάφλεξον, πυρὶ ἀΰλῳ τὰς ἁμαρτίας μου· καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν, μεγαλύνω ἀγαθὲ παρουσίας σου.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἁγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος, ἐὰν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτών με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου, καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων. καθάρισον Κύριε τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς Φιλάνθρωπος.

ΕΥΧΗ.

Δέσποτα Φιλάνθρωπε Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός μου, μὴ εἰς κρίμα μοι γένοιτο τὰ ἅγια ταῦτα, διὰ τὸ ἀνάξιον εἶναί με, ἀλλ' εἰς κάθαρσιν καὶ ἁγιασμὸν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἀῤῥαβῶνα τῆς μελλούσης ζωῆς, καὶ Βασιλείας. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Ἐπὰν

Ἐπὰν δὲ μετάσχῃ τῶν ἀχράντων Μυστηρίων, λέγει ταύτην τὴν Εὐχήν.

ΕΥΧΗ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ.

Εὐχαριστῶ σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι οὐκ ἀπῶσω με τὸν ἁμαρτωλόν, ἀλλὰ κοινωνόν με γενέσθαι τῶν Ἁγιασμάτων σου κατηξίωσας. Εὐχαριστῶ σοι, ὅτι με τὸν ἀνάξιον μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων σου, καὶ ἐπουρανίων Δωρεῶν κατηξίωσας. Ἀλλὰ Δέσποτα Φιλάνθρωπε, ὁ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανών τε καὶ ἀναστὰς, καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τὰ Φρικτὰ ταῦτα καὶ ζωοποιά σου Μυστήρια, ἐπ' εὐεργεσίᾳ καὶ ἁγιασμῷ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, δὸς γενέσθαι ταῦτα κἀμοὶ εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς Φωτισμὸν τῶν ὀφθαλμῶν τῆς καρδίας μου. εἰς εἰρήνην τῶν ψυχικῶν μου δυνάμεων, εἰς πίστιν ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς προσθήκην τῆς θείας σου χάριτος, καὶ τῆς σῆς Βασιλείας οἰκείωσιν· ἵνα ἐν τῷ ἁγιασμῷ σου δι' αὐτῶν Φυλαττόμενος, τῆς σῆς χάριτος μνημονεύω διαπαντὸς, καὶ μηκέτι ἐμαυτῷ ζῶ, ἀλλὰ σοὶ τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότῃ, καὶ εὐεργέτῃ· καὶ οὕτω τῇδε τοῦ βίου ἀπάρας, ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, εἰς τὴν ἀΐδιον καταντήσω ἀνάπαυσιν, ἔνθα ὁ τῶν ἑορταζόντων ἦχος ὁ ἀκατάπαυστος, καὶ ἡ ἀπέραντος ἡδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ σοῦ προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον. Σὺ γὰρ εἶ τὸ ὄντως ἐφετὸν, καὶ ἡ ἀνέκφραστος εὐφροσύνη τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ Κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Τ Ε Λ Ο Σ

ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ

Δ Ο Ξ Α.

ὑπὲρ ὑγείας—

Ἰωάννου σβ. ἀντ. Μαρίας σεβ. χρ. σβ. ἰωάννης σταθάκης θεοδώρας παγώνη
γεωργίου σβ. μαρίνης σβ. ἀντ. δημητρίου σβ. ἐλένη ἰερέως

ὑπὲρ ὑγείας. Γρηγορίου ἐλένης ἀζαλεα ζηνων αὐτ.
ἰωάννου σβ. γεωργίου σβ. Μαρίας σβ.
γιαννακίνας— μαρίας αἰκατερίνης ἀθηνᾶς θεοχάρη
ἀθανασίου σβ.—

οἱ. ὑπὲρ ἀναπαύσεως—

ἐλένης σβ. κωνσταντίνου μαρίας— Αθανασίου ἀρχιερέως.
βασιλείας θεοδώρου ἰωάννου ἀλεξάνδρου σταματίου βασιλ. ἰωάννου βασιλ. εἰρήνης ἰερεως
γεωργίου γιαννακόπουλος ἀντ. Θεοδώρου βασιλικιώτης, ἀντ. δημητρίου
σβ. ἀντ. ἀναστασίας σβ. Κωνσταντίνου Μαρίας σβ. ἀδελ
δημητρίου Δημητρίου ζαχαρίας μαρίας παναγιώτου
κυριακής, ἀντ. βασιλικής χαλάσης σταυροχαρίας σταματίου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἴσον ἀπαράλαχτον

σωναγριόλη καὶ τοῦ ἀδελφοῦ σωναγριόλη καὶ [illegible]
βερβάτζη [illegible] ἀλουίζ [illegible] [illegible] χελιδ[illegible]
ἀνεψι καὶ τοῦ [illegible] ἑλένης σωναγρι Ἰωάν [illegible]
[illegible] καὶ τοῦ [illegible] μέρος [illegible] [illegible] [illegible]
δημητρίου [illegible] βασιλικῆς [illegible] σοφίας μαρία
[illegible] καὶ τῶν γονέων

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
007000168390